

Prenumerata.

W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50. Za odroczenie do domu dopłaca się kop. 5 miesięcznie. Numer pojedynczy kop. 5.

Na prowincji i w Ges.: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, za 2 miesiące w tym samym kwartale rs. 1 kop. 75, za 2 miesiące w oddzielnych kwartałach rs. 2, miesięcznie rs. 1 kop. 20.

Dziś: śś. Ruperta i Aleksandra żołnierza.
Środa: śś. Syksta III P. i Doroteusza.
Czwartek: ś. Cyrylla Djakona M.
Piątek: Kwiryna M.

KURJER WARSZAWSKI.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY TRZECI.

Rękopismów nadsyłanych do Redakcji nie zwraca się.
Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 9-ej rano do 7-mej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 11-ej do 1-ej w południe.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego”: Płac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.—**Nekrologja:** za jeden wiersz 15 kop.—**Zwyczajne ogłoszenia:** za jeden wiersz pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.—**Małe ogłoszenia:** za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.
Przewodnik adresowy: za wiersz rocznie rs. 30. Ogłoszenia do „Przewodnika” przyjmuje wyłącznie Biuro Ogłoszeń Rajchmana i Frenclera, Senatorska 18.

Sobota: śś. Barbiny i Koinelji.
Niedziela: ś. Teodora M. i Hugona.
Poniedziałek: Zwiastowanie N. Marji P. — św. Franciszka i Paulo W.

Wschód słońca o godzinie	5 minut 46.	Długość dnia godzin	12 minut 36.
Zachód	6 „ 24.	Przybyło	4 „ 54.

— W upłynioną sobotę, o godzinie 8-ej wieczorem, odgłos dzwonów przerwał chwile religijnej żałoby, głosząc radosną wieść Zmartwychwstania Pańskiego i jednocześnie rozpoczęły się nabożeństwa rezurekcyjna.

Liczne tłumy pobożnych zwiędzały grób Zbawiciela nosiąc swe modły i jałmużnę, a w dniu świątecznym we wszystkich kościołach odbywały się solenne nabożeństwa.

— W kościele archikatedralnym św. Jana nabożeństwo rezurekcyjne celebrował JEks. A. Sotkiewicz, administrator archidiecezji warszawskiej, otoczony licznym duchowieństwem.

Przegląd polityczny.

Według *Moniteur de Rome*, w pierwszych dniach ubiegłego tygodnia p. Schloetzer doręczył w Watykanie odpowiedź rządu pruskiego na notę kardynała Jacobiniego z d. 19 stycznia r. b., w której, jak wiadomo, papieski sekretarz stanu imieniem Kurji rzymskiej przyrzekał i zapowiadał uznanie przez kościół zasady *anzejpflicht*, tj. zatwierdzenia przez rząd nominacji duchownych, jeżeli sejm pruski uchwali zniesienie najtwardszych ustaw majowych, — zwłaszcza tych, które odnoszą się do udzielania sakramentów i wykształcenia księży.

Nie znamy dotąd nawet treści odpowiedzi, wszakże z ostatniego artykułu *Nordd. Allg. Ztg.*, skierowanego przeciw kardynałowi Ledóchowskiemu, tudzież z ogłoszenia noty p. Schloetzera z d. 4 grudnia w sprawie swobody zamieszkania księdza prymasa gnieźnieńskiego wnosićby należało, że odpowiedź nie wypadła w duchu pożądanym. Książę Bismark szukał kozła ofiarnego, któryby przyjął winę odpornej decyzji rządu pruskiego. Na takowego wybrano w Berlinie kardynała Ledóchowskiego; jego to „intryga watykańska” zamaskowało odwrót niemieckiego kancлера i usprawiedliwiło chwilowe przynajmniej zawieszenie układów. Takby nakazywała logika przypuszczać. Niebawem zapewne nota pruska zostanie ogłoszona, a wtedy dowiemy się czy na dnie ostatniego manifestacji organu p. Pindtera tkwiła logika czy — maskarada...
Szczęśliwa gwiazda przyświeca pierwszym usi-

lowaniom gabinetu Ferry'ego około sprowadzenia ruchu robotniczego we Francji na właściwe tory. D. 18-go powiodło mu się uchronić bulwary paryskie od widoku walki ulicznej i zatrzymać poczciwą ludność robotniczą w górnych przedmieściach Montmartre'u i Belleville'u, z kądem anarchiści pragnęli wywabić ją „na dół do miasta” i rzucić na „przekłętą burżniznę republikańską”; obecnie minister spraw wewnętrznych p. Waldeck Rousseau, jakby w nagrodę za lojalne zachowanie się klasy pracującej, sprasza ankietę rzeczoznawców, która rozpatrzy warunki, pod jakimi rząd mógłby powierzać roboty publiczne samoistnym stowarzyszeniom robotniczym, tudzież dałby się dopuścić legalny udział robotników w zyskach z przedsiębiorstw.

Równocześnie prefekt Sekwany ogłasza odezwę do kapitalistów, przyrzekając im liczne ulgi podatkowe, jeżeli zechcą budować domy z tanimi mieszkaniami w cenie od 150—300 fr. dla ludności robotniczej. Najpraktyczniejszy to sposób odepchnięcia anarchistów od ludu pracującego i zapędzenia ich w owe brudne i namiętne cuchnące *repaires*, dokąd zapędzić ich groził niegdyś Gambetta. Przy takiej polityce usiłującej drogą praktycznych reform socjalnych rozwiązać kwestję zasadniczą pracy, może gabinet p. Ferry'ego bez obawy uwalniać zamkniętych w Mazas agitatorów.

To też w śróde już wypuszczono z czasowego ukrycia pp. Dereuve, Allemane'a, Letailleura i innych; jeżeli rząd utrzyma się na drodze, którą obrał, wytraca im broń z ręki, a wtedy mogą swobodnie gardłować po kawiarniach bulwarowych — lud za nimi nie pójdzie.

Utworzony niedawno w Paryżu „komitet rewizjonistów” pod przewodnictwem Kamila Pelletana, Barodeta, senatora Laurent-Pichat i innych, wydał d. 21 b. odezwę, wzywając ogół do organizowania się w ligę, celem wywarcia nacisku na izby i rząd, aby podjęły niezwłocznie rewizję konstytucji, „w duchu zasady wszechwładztwa ludowego i powszechnego głosowania”. Prazelogiczna odezwa twierdzi, że konstytucja z roku 1875, którą monarchiści uchwalili dla republikanów, ażeby ich wydać na łup oligarchji, tamuje rozwój prawdziwej demokracji i dlatego musi być co prędzej zmieniona. Wiedocześnie era przesileni i walk denerwujących trwała

w wyobrażeniu apostołów rewizji za krótko we Francji...

O genezie wypadków w Andaluzji i powstaniu bandy „czarnych rąk” piszą z Madrytu ze strony dobre poinformowanej do *Nordd. Allg. Ztg.*: „Gdy w lecie r. 1882 nadeszły pierwsze wiadomości o niepomyślnych zbiorach w południowej Hiszpanji, podniosła prasa tutejsza głos przestrogi, aby rząd jaknajprędzej zarządził środki zaradcze przeciw spodziewanej klęsce głodowej. Okoliczność, że izba prawodawcza była wtedy odroczone, że dwór i prawie wszyscy ministrowie opuścili Madryt, była jednym z powodów, że upomnienia prasy i wołania o pomoc przebrzmiały bez echa, a chociaż później minister spraw wewnętrznych zapewnił uroczystość, że rząd poczyni nieodzowne kroki, to faktem jest mimo tego, że władze centralne nie miały ocenić doniosłości klęski, jakie spadły na Andaluzję, i nie śpieszyły się z pomocą dla ludności, przywiedzionej niemal do rozpaczki rozmiarami klęski. Projekt czasowego zniesienia cła od zboża został zaniechany, zaczęto poszło, że mimo dowieszenia za 100 milionów *pesetas* maki i zboża, gorączkowy popyt za najniezbędniejszymi artykułami żywności wyrodził całą szajkę lichwiarzy, którzy w najbezpieczniejszy sposób wyzyskiwali zgłodniałą ludność.

W tym stanie rzeczy między ludnością pozbawioną chleba i zarobku poczęły objawiać się coraz wyraźniej symptomata niezadowolenia, które wyraźniejsze kształty przybrało dopiero w sierpniu r. z. wrzekomo skutkiem interwencji zamiejscowych agentów, którzy usiłowali ludność wiejską zbliżyć do klasy robotniczej miejskiej i ułatwić jej bliższe z tą ostatnią porozumienie. W Sewilli, Maladze, Jaenie, Walencji, Alicante, Barcelonie i na prowincji poczęły coraz częściej krążyć broszury i odezwy anarchiczne, które przekonały władze, że między hiszpańskim komitetem robotników a dyrektorem francuskiego międzynarodowego istnieje ścisłe porozumienie. We wrześniu odbył się w Sewilli ogólny kongres robotników hiszpańskich, który doprowadził do utworzenia tak zwanej hiszpańsko-anarchicznej federacji robotników. Stowarzyszenie to rozwijało się tak szybko, że po upływie kilku miesięcy liczyło 218 komitetów z 66 lokalnymi związkami i 57,934 członków.

6)

WOJNA SIEDMIOLETNIA.

HUMORESKA

przez

Włodęgo Skibę.

(Dalszy ciąg.)

Z namowy Fryderyka w krótkim czasie po imieninach burmistrza korpulenta pani konsyljarzowa wydała wieczór tańczący *in gratiam* urodzin swego małżonka dra Sylwera Będowicza, który właśnie szczęśliwym trafem kończył pięćdziesiąty rok życia.

Urodziny doktora nie były nigdy uroczyste obchodzone w jego domu. Fryderykowi jednak nie trudno było nakłonić ciotkę do zrobienia wyjątku. Przypomniał jej, że z ukończeniem pięćdziesięciolecia zasłużonego żywota jej męża kończy się także dwadzieścia pięć lat pobytu szanownego eskulapa w miasteczku i zrobił jej nadzieję, iż mieszkańcy miasta, oraz obywatele okoliczni nie pomina zapewne tej sposobności, lecz uczczą długoletnią pracę zacnego medyka jakąś zaszczytną dla niego niespodzianką.

Organizacja wieczoru i przygotowanie owej niespodzianki sam zajął się bardzo czynnie. Ułożył porządek tańców, zamówił kapelę złożoną z sześciu grajków, pod dyrekcją słynnego na cały powiat

Abramka, zawarł umowę z eukiernikiem o dostawę tortów i lodów, sprowadził od jednego z okolicznych obywateli doskonałego kucharza, obmyślił i zredagował *menu* kolacji, uzupełnił piwnicę pana Będowicza brakującymi gatunkami wina, słowem był czynny niezmordowanie, stał się prawą ręką swej ciotki, której zbyteczna tusza nie pozwalała krzątać się bardzo, która zatem była bardzo szczęśliwa, że znalazła w swoim siostrzeńcu tak nieocenionego totumfackiego.

Na tem wszystkiem nie poprzestał. Jeździł do Romana, do Ludwika, konferował z nimi, sprowadził z miasta gubernjalnego jakieś przybory, z którymi przy przenoszeniu kazał się obchodzić bardzo ostrożnie. Coś pisał, kreślił, mazał, przerabiał, schodził się i naradzał z miejscowym organistą, słowem rozwijał działalność nadzwyczaj wszechstronną i prawie bezprzykładną w miasteczku...

W miarę postępu wszystkich tych przygotowań, czoło naszego bohatera rozpogadzało się coraz jaśniej; był zadowolony ze siebie.

Od czasu do czasu oddawał sobie nawet półgłose pochwały.

— Mam ich! — mówił naprzykład, zacierając ręce — tak się to zręcznie na drobne namiętności łapie poczciwych koleżków!...

Nadszedł nareszcie oczekiwany dzień urodzin doktora Sylwera.

Goście skonsygnowani zaproszeniami, które Fryderyk sam pisał i roznosił albo rozwoził, zaczęli się zgromadzać w salonie pani konsyljarzowej.

Pani Będowiczowa z gracją, na jaką tylko pozwalała jej dobrze rozwinięta tusza, „robiła honory domu”, przyjmowała i witała przybyłych gości i

rozmiezczała na kanapach poważniejsze wiekiem i stanowiskiem panie.

Dr Będowicz, któremu natura odmówiła właśnie tego, czem tak sownie obdarzyła jego małżonkę, chudy, cienki, wysoki, ale żywy, wesóły, uprzejmy, czerstwy i lekki jeszcze, choć już dosyć podtatusiały, odbierał składane życzenia, starając się należyście zachować solenizantką godność i powagę.

Fryderyk wprowadzał do salonu pauny i panie, pozbawione towarzyszków, dla braku albo niedostatecznej liczby mężkich członków rodziny, naturalnie zatem wypadło mu tę przysługę oddać panie burmistrzównie Sasickiej.

— Czy mi pani pozwoli zapisać się na pierwszego kadryla? — zapytał jej przy wprowadzeniu.

— Żaluję bardzo, panie — odrzekła ze złośliwym trochę uśmiechem prezydentówna — uprzedził pan pan Roman...

— Oh! mój kolega z pamiętnej palikowej przechadzki dołki widzę podemną kopie... — odrzekł Fryderyk — w takim razie jednak może zdołam od mej potężnej nieprzyjaciółki uzyskać pierwszego mazura?

— I tego już nieprzyjaciółka pańska przyrzekała innemu koledze, z owej przechadzki, którą pan tak sobie upodobał wspominać — uśmiechnęła się znowu piękna Renia.

— Więc i Ludwik także przeciwko mnie!... — zawołał młody student filozofji — ha! cóż robić, trzeba się zrezygnować na wszystko. Mimo to osmielam się obstawać przy mej prośbie...

— Jakto?... przy prośbie o co?...

— O mazura i o kadryla.

W październiku Walencja, Grenada, Jarez i inne miejscowości stały się widownią tłumnych rozruchów, tak, że musiano uciekać się częstokroć do siły zbrojnej, gdy równocześnie na prowincji tłumy ludności przebiegały okolice, napadały na dwory i śpichrze, siejąc dokoła postrach i zniszczenie. Tłumy te zaprawiane na rabunku dopuszczały się coraz straszniejszych nadużyć, z dniem każdym wzrastały w siłę i niejednokrotnie stawiały skuteczny opór oddziałom wojskowym.

Gdy niebezpieczeństwo poczęło przybierać rozmiary coraz groźniejsze, wysłano w grudniu r. z. do Jarez pułkownika Olivera na czele pułku wypróbowanej w podobnych razach gwardji cywilnej. Oliver wystąpił z całą energją przeciw ruchowi, porożysiał na wszystkie strony silne patrole, tropił bezustannie spiskowców i w krótkim stosunkowo czasie znalazł się w posiadaniu dokumentów, które spowodowały ostatecznie wykrucie związku t. z. *Mano Negra* (czarnej ręki). Według statutuów, spisek skierowany jest przeciw „wyzyskiwaczom ubogich”. Aresztowani, których liczba jest bardzo znaczna, należą powiększej części do niższej warstwy społeczeństwa, ale znajdują się między nimi także osoby z wyższą inteligencją, jak nauczyciele, urzędnicy pocztowi, przełożeni gmin i inni.

Br. Z.

W obronie instytucji Staszica.

Przed sześćdziesięciu z górą laty Staszic utworzył instytucję, której poświęcił całe niemal życie i cały prawie majątek, która nazawsze pozostanie interesującym i oryginalnym urządzeniem społecznym i jako taka, sama jest w stanie zapewnić swojemu twórcy wybitne miejsce na kartach naszej historii.

Mówimy tu o hrubieszowskim Towarzystwie rolniczym.

Wiadomo, jakie nadzieje przywiązywał Staszic do tego Towarzystwa, jak szerokie wytykał mu granice działalności, gdy kreślił jego ustawę. A jednak... ilu z czytelników moich zna przeszłość i stan obecny Towarzystwa, że pomnę drażliwe chociaż niebezpieczne pytanie — ilu wie, że Towarzystwo to istnieje? Niechaj każdy odpowie sam sobie.

Zkąd więc pochodzi takie zapoznanie jednej z najsympatyczniejszych instytucji? Pewne w tej mierze wskazówki daje nam dyskusja, jaka świeżo toczyła się na szpaltach *Gazety lubelskiej* pomiędzy korespondentami hrubieszowskimi a obecnym prezesem Towarzystwa. W dyskusji wspomnianej uderza nas przedewszystkiem opinja „reprezentanta Staszica”, jak samego siebie nazywa prezes Towarzystwa.

Staszic kupił obszerne dobra wraz z miastem Hrubieszowem, stanowiące dawne starostwo hrubieszowskie, i takowe podarował miejscowym mieszkańcom, łącząc ich w Towarzystwo, mające na celu wzajemną pomoc ekonomiczną i intelektualną. W ten sposób powstała wielka, samorządna gmina,

którą Bartoszewicz nie bez słuszności nazywał rzeczpospolitą hrubieszowską. Fundusze gminne mają być obracane na pożyczki długoterminowe dawane mieszkańcom, na urządzenia wewnętrzne, wreszcie — o ileby pozostawały po zaspokojeniu zamierzeń powyższych — na skup wsi okolicznych i wcielanie ich do Towarzystwa.

Przytoczyliśmy te szczegóły, ażeby ocenić opinję prezesa Towarzystwa; nie będziemy roztrząsać jej szczegółowo, ponieważ nie możemy ocenić słuszności wielu pojedynczych zarzutów, czynionych zarządowi, poprzestajemy więc na ogólnej charakterystyce tej opinji.

Najpierw każdemu musi się wydać dziwnem, iż prezes Towarzystwa nazywa je instytucją czysto prywatną, prostą spółką, utworzoną z mocy aktu rejentalnego, którą w każdej chwili może rozwiązać jedna lub druga strona, tj. prezes, jako reprezentant Staszica, lub stowarzyszeni właściciele. Czy to nie zanadto ryzykowna opinja? Jakto, więc Staszic doczekał się takiej reprezentacji, która na wielkie jego dzieło zapatruje się z punktu interesów czysto prywatnych? Urządzenie czysto społeczne, obejmujące sprawy ośmiu wsi i jednego miasta, mogące być wzorem dla wszelkich usiłowań filantropji na szerszą skalę i o głębszych zasadach z jednej strony, z drugiej wzorem dla wszelkiej formy samorządnej zarządu, dziś zostaje sprowadzane do znaczenia prostej spółki prywatnej, której losy spoczywają całkowicie i wyłącznie w rękach stowarzyszonych...

Lecz nie dość na tem, opinja roztrząsana posuwa się jeszcze dalej. Na zarzut o niepoczuwaniu się do obowiązków relacyjnych względem prasy p. prezes odpowiada, iż ogłaszanie wszelkich sprawozdań uważa za niepotrzebne. „Rozumiem — pisze w usprawiedliwieniu — że do roku 1864 ogół mógł silnie interesować się sprawami instytucji Staszica, gdyż egzystował cel zwiększania ilości jej członków, lecz dziś, gdy wskutek uwłaszczenia właścicieli celu tego już nie ma, wątpię, czy jest ciekawem dla tegoż ogółu, jaką pożyczkę otrzymał ten lub ów stowarzyszony, tembardziej, że ta instytucja jest zupełnie prywatną.” Dosyć tego! A więc po 60-ciu z górą latami Towarzystwo rolnicze hrubieszowskie zeszło do rządu prostej kasy pożyczkowej. Dla jakiej zasady mogło ono przed r. 1864 budzić interes publiczny i być instytucją publiczną, a po roku 1864 zostać urządzeniem prywatnym i nie być już dla ogółu „ciekawem”, tego doprawdy nie pojmujemy.

Czy w istocie po za udzielaniem pożyczek Towarzystwo dziś już nie ma celu powiększania się na zewnątrz? Myśmy zawsze sądzili, iż Staszic nakreślił swojej instytucji plan i program takiej działalności, która nie da się zamknąć w szczupłych granicach operacji kredytowych, której żadna reforma społeczna nie zmniejszy i nie ścieśni i która zawsze będzie wywoływać w okolicznych mieszkańcach chęć należenia do Towarzystwa. P. prezes jednak jest innego zdania, osią jego opinji jest rok 1864, po za którym wszelkie ulepszenia i reformy są już niemożliwe.

„Zwróciliśmy na tę opinję uwagę jedynie dla tego, że jest ona wyrazem zapatrywań się obecnego zarządu Towarzystwa. Chętniej też uważamy ją za głos nieopatrzny, niż za zdanie rzucone ogółowi z całą rozważą umysłu. Czy ogół ten będzie się interesował sprawozdaniami Towarzystwa lub nie, to już nie jest rzeczą zarządu.

Zresztą, gdyby obowiązki sprawozdawcze względem prasy były właściwie wykonywane, zarząd nie naraziłby się na słuchanie ostrych zarzutów i może nauczyłby się patrzeć na Towarzystwo nietylko ze stanowiska interesów prywatnych...

Opinia roztrząsana uwłacza wielkiej myśli Staszica i lekceważy cały nasz ogół, kochający pamięć jednego z największych swoich obywateli.

Wandalin.

Z Paryża.

W marcu.

Municipalność Paryża zamierza uczynić operę przystępną dla każdej kieszeni.

Dziś potrzeba wydać dwanaście do czternastu franków za jakieś takie miejsce w teatrze opery. Rada miejska obiecuje subwencję trzystu tysięcy franków śmiałkom, którzyby zbudowali teatr opery popularnej na bulwarze Magenta, w samym centrum demokratycznego Paryża. Sala ma zawierać 3,600 miejsc po cenach przystępnych. Towarzystwo w tym celu zorganizowane wypuszcza dziesięć tysięcy akcyj po pięćset franków, dla zebrania pięciu milionów potrzebnych do wprowadzenia w czyn tego przedsięwzięcia.

Nowa ta opera ma już swego dyrektora — jest nim p. Ritt, który niegdyś stał na czele Opery komicznej.

Bez wątpienia akcje się rozprzedadzą, kapitały się znajdą — to się prawie zawsze znajduje we Francji. Zbudują szybko nowy, wielki, piękny teatr... architektów też nie brak. Ale czy znajdą się śpiewacy Wielkiej opery? *That is the question.* P. Vaucorbelle, obecny dyrektor opery paryskiej wylawia ich z trudnością, ofiarując im pensje większe niż ministrowskie! Ciekawa rzecz, czy p. Ritt, który będzie musiał przyjąć za zasadę oszczędność, będzie szczęśliwszy? Emil Augier, Karol Gounod, Ernest Legouvé i Kamil Saint-Saëns raczyli przyjąć fotele w komitecie opiekuńczym artystycznym przyszłego teatru.

Cyrcularz Towarzystwa anonimowego przyszłej opery popularnej podaje ciekawe szczegóły o rozwoju rozmaitych przedsięwzięć teatralnych w Paryżu; tak naprzykład udział 10,000 franków teatru *Variétés* sprzedany został dnia 29-go sierpnia roku 1882-go za 55,000 franków...

Jeżeli Paryż jest bezzaprzeczenia pierwszym miastem na świecie pod względem powodzenia i rozwoju przedsiębiorstw, to również pierwszym jest pod względem produkcji literackiej; mówimy tu więcej o ilości, niżeli o jakości, chociaż i dobre książki nie są tu rzadkością.

P. Konstanty Martha zebrał w jeden tom i wydał p. t.: „*Studia nad starożytnością*” lekcje swoje, jakie wygłosił z katedry na fakultecie literackim w Paryżu. Ba-

— Więc o tańce, których już nie mam do rozporządzenia?...

— Tak jest, pani, proszę o nie na przypadek, jeżeli sprzymierzeńcy pani a moi wrogowie skapitulują.

— Ha! jeśli ich pan zmusisz do kapitulacji, nie pozostanie mi nic innego jak poddać się...

Fryderyk podziękował ukłonem i umieściwszy burmistrzównę na krześle pośpieszył pełnić dalej obowiązki wicegospodarza.

W kwadrans może później zabawa rozpoczęła się na dobre. Hasło do tańców dał naturalnie siostrzeniec pani konsyljarzowej i rozpoczął z prezydentówną. Nikt do niego o to nie mógł mieć żadnej urazy. Rozpoczynając spełnił tylko swój wicegospodarski obowiązek, a pięknej Reni należało się pierwszeństwo ze względu na naczelne stanowisko zajmowane w mieście przez jej rodzica.

Po zwykłej introdukcji walców i polek zbliżał się kadryl.

Fryderyk, bacząc obserwujący zastępy nieprzyjacielskie, przystąpił do Ludwika.

— No, cóż, zuchu? — rzekł do niego — nie wygadałeś się przed nikim?...

— Daję ci słowo, pary z ust nie puściłem.

— Wybornie!... niespodzianka się uda i zelektryzuje całe miasteczko... Idź i zabierz się do roboty. Tańczymy teraz kadryla. Gdy muzyka ustanie, dawaj hasło!...

— Dobrze!... Kadryl!... zaledwie tyle czasu ile potrzeba — odpowiedział blondyn i pośpiesznie wyszedł z salonu.

Po jego wyjściu Fryderyk zbliżył się do kapelmistrza Abramka i miał z nim krótką rozmowę po cichu.

W kilka minut potem muzyka wbrew programowi dała hasło do mazura.

Pary stanęły, tylko prezydentówna daremnie się oglądała za swym tancerzem.

Po chwili Fryderyk, jak gdyby dopiero nagle spostrzegł jej osamotnienie, przystąpił do niej i podał jej rękę.

— Ludwik skapitulował jak widzę — rzekł — przychodzę więc po owoc kapitulacji.

Piękna Renia nie pojmowała co zaszło. Kapitulacje tego rodzaju w tanecznych kampanjach należą do bezprzykładnych wypadków.

— Zreżny! — mówiła do siebie — udało mu się znowu!...

Starła się nie okazywać tego po sobie, mimo to jednak dosyć widocznem było z jej spojrzenia, iż nie gniewała jej to wcale, że stała się przedmiotem takich niezwykłych zapasów.

Po odtaneczeniu ensemblu przyszła kolej na figurę.

Fryderyk sobie samemu pozostawił rolę wodzireja tanecznego korowodu, rozpoczął więc taniec z prezydentówną i wymyślił figurę zupełnie oryginalną, dosyć urozmaiconą i malowniczą.

Myśli ukrytej w tej figurze niekażdy z tancerzy mógł się doszukać, pięknej Reni jednakże przypomniała ona odrazu jej własną przeprawę tam i napowrót przez ulicę Palikową.

Fryderyk kazał jej dobrać dwóch tancerzy, sam pozostał bez damy i w trzech mężczyznu z nią jedną urządził ewolucje naśladujące historyczny wypadek dwukrotnego wymijania się na słupkach.

Nawet epizodu końcowego nie pominął. Wyobraził go zresztą w krótkim solo odtaneczonym z Renią na końcu.

Dzieje choreografji świadczą, że w podobny zu-

pełnie sposób historyczne zdarzenia upamiętniały się nieraz w tańcach ludowych i tych nawet, które do dzisiaj tańczone są po salonach.

Po alegorycznej figurze każdy z mężczyznu dobrał sobie damę, dama kawalera i nastąpiło konwencjonalniejsze już zaokrąglenie figury tańcem w cztery pary.

Kompozycja Fryderyka podobała się powszechnie, a najbardziej podobno prezydentównie. Był to rodzaj poematu odtaneczonego na jej cześć.

Zwykłym mazurowym obyczajem wszystkie pary musiały tę figurę powtórzyć, co dośrodku czasu zabrało.

Przez cały czas tańca Ludwika nie było w salonie. Piękna Renia napróżno czekała na niego, spodziewając się, że przyjdzie usprawiedliwić się ze swej dezercji.

Gdy przyszło do drugiej figury, Fryderyk zapowiedział naprzód, że ma nastąpić coś bardzo niezwykłego.

Dał znak Abramkowi i muzyka nagle zmieniła tempo. Zaczęła grać galopa, stanowiącego zwykle ostatnią figurę kadryla.

Fryderyk parę razy przetańczył przez cały salon z prezydentówną, następnie stanął na środku ze swą damą.

Orkiestra Abramka ucięła nagle.

Zrobiła się cisza, stanowiąca szczególny kontrast z wrzawą, jaka panowała przed chwilą, cisza trwająca kilka sekund.

Nagle wpośród tej ciszy dał się słyszeć huk straszliwy...

(Dalszy ciąg nastąpi.)

da on szczegóły materialne życia greków i rzymian, starając się uczynić starożytność nietylko dla specjalnie przygotowanych umysłów interesująca, ale „dostępną nie z jednej tylko strony dla wszystkich ludzi wykształconych, a nawet dla kobiet przyjemną”. W chwili gdy wszelkie tradycje są podkopane i gdy poszanowanie dla rodziny pada w gruzy, p. Martha przedstawia czem były naprzykład u rzymian pochwalne mowy pogrzebowe. Na sam ten wyraz „mowy pogrzebowe”, a jeszcze do tego pochwalne, umysł nasz wzdryga się... Rodzaj ten wymowy popadł w zupełne zaniedbanie i stał się jedynie polem popisu pochlebstwa dla rodziny zmarłego. Nikomu nie przyjdzie na myśl szukać prawdy w mowie pogrzebowej, będącej bezmyślnym tylko dymem kadzidel przy trumnie mało na nie zasługujących. U rzymian pochwały te przeszkadzały przesada, ale były one prawdziwymi wykładami obowiązków obywatelskich. Cześć dla zmarłych nie była tylko czechem wyrażeniem po ich stracie, ale zarazem nawoływaniem pozostałych przy życiu do naśladowania cnót zmarłego obywatela kraju.

... „Honor szlachetnych rodzin — czytamy w dziele p. Martha — chwala Rzymu, cześć dla śmierci, uroczystość pogrzebowych obchodów, oto co przedewszystkiem przemawiało do serc i wyobraźni. Jeżeli mowa wymowna nie była, to sam obchód silnie wzruszał i uroczyście nastajał. Aby zrozumieć te uczucia narodowe, potrzeba uprzytomnić sobie przed oczyma scenę pogrzebu w Rzymie. Śmiemy powiedzieć, iż żadna mowa pogrzebowa naszych czasów, choćby nawet sławna mowa Bossueta na pogrzebie wielkiego Kondensa — wypowiedziana w kościele przed publicznością wyborową i wybraną, nie mogła zrobić takiego wrażenia, jak mowa prostego obywatela Rzymu, wygłoszona na forum z wysokości trybuny przed tłumami słuchaczy, przywabionemi świetnością patryjuszowskiego pogrzebu, wobec obrazów przodków zmarłego, możnaby nawet powiedzieć, wobec samych tych przodków, kiedy się sobie przypomni ciekawe i trudne do uwierzenia szczegóły, jakich nam dostarcza historia...”

Dziś apartament paryski klasy średniej zredukowany jest do sali jadalnej i sypialni. Paryżanin przedewszystkiem żyje na ulicy. Nawet bogaci mało się przywiązują do miejsca zamieszkania. Co chwila słychać o zmianie jednego hotelu a raczej pałacu na drugi, jedynie tylko dla przyjemności zamieniania. U rzymian mieszkania inne nosiły charakter.

... Wiadomo — mówi p. Martha — iż w wielkich domach ustawiano wzdłuż atrium w szafach podobnych do małych kapliczek portrety osobistości, które zaszczyt przyniosły rodzinie, popiersia z wosku, modelowane zaraz po śmierci bohaterów na ich własnych twarzach, prawdziwe portrety, którym nadawano jeszcze kolor szary ciała, a czasem nawet dodawano oczy ze szkła, aby lepiej naśladowały życie. Pod każdym z tych biustów czytać można było napisy przypominające zasługi i tytuły do chwały, wielkie czyny dokonane przez zmarłego, pewien rodzaj historii w skróceniu, z której mówca w swem pogrzebowem przemówieniu nie omieszczał korzystać. W dniu pogrzebu jednego z członków rodziny, wyjmowano popiersia owe z ich drogocennych nisz; s tanowiły one część orszaku, ale wcale nie tak, jak to sobie większość wyobraża — niesione na pikach i włóczniach. Twarz z wosku za pomocą wygodnego i łatwego mechanizmu mogła być oddzielona od popiersia i jak nasze maski mogła być nałożoną na twarz żyjącego człowieka. Aktorowie, których obowiązkiem było reprezentować owe dawno zmarłe osobistości, ubierali się w owe woskowe maski... Co więcej, każdy z aktorów, przybrany w strój właściwy, winien był naśladować chód i tradycyjnne znane gusta bohatera którego grał rolę. Była to jakby jakaś nadziemska maskarada, która na nieczyje usta nie wywolywała uśmiechu i która czyniła na tym przynajmniej, kto ją pierwszy raz widział, nadzwyczajne i straszne wrażenie... Wszyscy ci aktorowie nosili na sobie kostjumi jakieby się należały tym, których przedstawiali. Szatę purpurową, jeśli bohater ów był cenzorem, suknię złotem przetykaną, gdy był tryumfotorem. Konsula poprzedzali liktorzy jego z wyróconemi pękami różg. Tryumfator dokoła wozu swego widział uroczyście rozstawione, jak w dniu rzeczywistego tryumfu, obrazy miast które zdobył, łupów jakie ze zwyciężonych wycisnął, oraz niewolników ze zwyciężonego przezeń narodu. Było, jak powiadają, sześćset wozów na pogrzebie Marcillusa, na pogrzebie Sylli sześć tysięcy... W końcu orszaku na łożu paradnym, na ramionach synów i krewnych zmarłego niesiono zwłoki okryte w najwspanialsze szaty, godności jego odpowiadające, a jeżeli zamknięte one być musiały w trumnie, pod nią umieszczano popiersie jego z wosku. Tu zaczyna się scena wymowy, która nas zajmuje...”

... Gdy tłumny orszak przybył do forum, opierano zwłoki zmarłego o trybunę dla mówców przygotowaną czasem w postawie leżącej, częściej stojącej. Przodkowie jego, ci żywi-umarli, zstępowali ze swoich wozów i siadali na krzesłach z kości słoniowej, ustawionych w półkole przed trybuną. Wtedy mówca, którym bywał syn, brat lub blizki krewny zmarłego, wygłaszał swoją mowę przed tym senatem przodków, wobec których — zdawa-

ło się — kłamać nie było można... Rozumieć więc łatwo, jak dalece interesować mogła taka mowa, jakkolwiek słabymby był talent oratorski mówcy, zostającego pod bolesnym wzruszeniem własnej żaloby, który w przegładzie sławy rodzinnej mając pod ręką, że tak powiemy, wszystkie te szanowne głowy, mógł wskazać gestem jedną po drugiej. Proste wygłoszenie tytułów nabierało majestatu patetycznego, gdy przed oczyma miano bohatera tego który na nie zasłużył. Jakże znowu widok sam tego umarłego, stojącego przy trybunie, mógł być wzruszającym! Gdy na pogrzebie Juliusza Cezara obraz jego, poruszony za pomocą ukrytej sprężyny, zaczął się powoli obracać, okazując ze wszystkich stron owe dwadzieścia i trzy razy sztylety i rany krwawe zadane wielkiemu bohaterowi — naród na ten widok uniesiony wściekłym i szalonym żalem pobiegł natychmiast i podpalił pałac, w którym poniósł śmierć Cezar...”

P. Martha nie przeczy, iż nieraz rzymianie stawili patryjotyzm powyżej nad prawdę, i zbyt upiększyli karty swoich kronik, ale zarzuca swoim rodakom, iż popadli w wprost przeciwną ostateczność.

... Pod pretekstem — woła on — prawdy nagiej, znaleźliśmy uczoną rozrywkę w zmniejszeniu naszych tytułów do chwały, uciekając się — i my także — do hyperboli, ale w przeciwnym kierunku, do hyperboli wzgardy... Wierszem, prozą, w książkach, na scenie poobalaliśmy wielkich naszych ludzi i użyliśmy naszego wykształcenia literackiego ku zniszczeniu sumiennemu najpiękniejszego spadku historii ojczystej! Z drugiej zaś strony, przez wieki całe nie starano się we Francji, aby naród znał swoją własną historję i zdaje się, jakby ją nawet przed nim ukryć chcieli. Nieucywilizowani rzymianie za czasów wojen punickich lepiej byli obznajmieni ze swemi kronikami, niż tłumy u nas w czasach najwyższej kultury umysłowej. Najuboższy *quirita* nie potrzebował otwierać ksiąg, gdyż mu w pewnych dniach cała historia rzymska przechodziła przed oczyma przez ulicę. Podczas gdy my dzieciom klasy wybranej dać możemy tylko książki pięknie oprawne, ilustrowane portretami, młodzi rzymianie szlachetnego rodu mieli zawsze przed oczyma dokładne wyobrażenia ludzi sławnych swego kraju, w wiernych odciskach z ich własnych twarzy, z wypisanemi obok nich tytułami do czci potomności. Domy ich zawierały więc zarazem i kroniki i muzea historyczne, które od czasu do czasu mówca jakiś objaśniał w mowie pogrzebowej, muzeum prawie żyjące, które w tych uroczystych chwilach z nieruchomości swej powstawało i szło na forum...”

Pod tym względem lepiej jest u nas, gdzie więcej nieco uprawionem jest to, co autor nazywa „archeologją dusz”, co jednak nie przeszkadza uznaniu rad pana Martha za godne głębszej rozważni...

(Dokończenie nastąpi.)

Wł. Mickiewicz.

Stary zwyczaj.

Ciekawe, choć nie nowe wytłumaczenie zwyczaju święcenia jaj i ich malowania podał w roku 1836-ym ks. kan. Jabczyński, kaznodzieja metropolitalny poznański, w czasopiśmie wydawanem w Poznaniu p. t.: *Archiwum teologiczne*.

Artykuł nosił tytuł: „O zwyczaju malowania jaj czerwono i święcenia ich na Święta wielkanocne”, — a brzmi w skróceniu następująco:

„Eljusz Lamprydjusz świadczy w swojej historii, że w dniu, w którym narodził się Aleksander Sewerus, zdarzyło się, iż kura w domu rodziców jego zniosła czerwone jajo...”

Matka nowonarodzonego, Mamea, strapiona tem zjawiskiem, posłała potajemnie do pewnego wieszczbiarza, aby za pomocą swej sztuki wywróżył jej, coby to jajo względem narodzonego jej syna miało oznaczać.

Gotowy do usługi wieszczbiarz przepowiedział, że syn jej będzie kiedyś ozdobiony purpurą i posiadzie tron cesarski.

Ucieszona tem matka, nie mogła z próżności, jaka ją odtąd opanowała, zataić przepowiedzenia, i wyjawiała je mężowi i swojej siostrze.

Atoli pierwszy, rozróżniejszy od żony, wymógł na niej, aby przez wzgląd na życie dziecięcia nie rozgłaszała tego dalej, a tak zdarzenie to i wynikłe z niego wieszczbiarstwo, pozostało przez długi czas trzem osobom tylko wiadome.

Dorósłszy, Aleksander Sewerus zaciągał się do wojska, i tu sprawdziło się owo przepowiedzenie, gdyż po śmierci cesarza Heliogabala w roku 224-tym po narodzeniu Chrystusa z godną podziwienia jednomyślnością ogłoszony został przez wojsko cesarzem, a okryty purpurą zasiadł na tronie...

Nie tajono odtąd więcej owego proroctwa, do którego dało niegdyś powód czerwone jajo!

Rzymianie ówczesni, nie szcędzący żadnych pochlebstw dla swoich rządców, korzystali z tego odkrycia tajemnicy, i odtąd jaja czerwone stały się godłem pociechy i życzeń pomysłnej przyszłości.

Kto bowiem chciał przesłać swojemu przyjacielowi szczerze życzenia, posyłał mu malowane czerwone jajo... Zwyczaj ten przeszedł od rzymian do gallów i niemców.

Kiedy po ustaniu prześladowań w państwie rzymskiem chrześcijanie bez obawy już wyznawać mogli publicznie swoją wiarę, upatrywali w tym zwyczaju pewien rodzaj szczerości i niewinnego sposobu wieszowania sobie nawzajem.

Lubo im zaś było wiadomo, że źródłem, z którego on wypłynął, była nierozważna troskliwość pogańskiej matki o swoje dziecię, i owa naganna zabobonność wieszczbiarza, to przecież nie widzieli potrzeby zniszczenia tego, co istotnie, bez ubliżenia czystej Chrystusa religji, zdolne było malować przyrodzone uczucia ku matkom.

Jakoż nie oświadczyła się przeciwko temu zwyczajowi zwierzchność duchowna i pod jej okiem przeszedł on nawet, lubo w wyższem znaczeniu, do ceremonij i zwyczajów, przywodzących na pamięć Zmartwychwstanie Pańskie.

Z tego powodu wprowadzono później zwyczaj święcenia na Święta wielkanocne jaj czerwono malowanych, dla wyobrażenia owej radości, której Zbawiciel świata przez swe Zmartwychwstanie po trzech dniach z grobu uczynił uczestnikami apostołów i uczniów, i której wszystkim wiernym podziśdzień udziela.”

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— W *Praw. wiestn.* umieszczono rozporządzenie, według którego trzy progimnazja żeńskie w Piotrkowie, Kielcach i Łomży z d. 13-ym lipca r. 1883-go mają być zamienione na gimnazja sześcioklasowe z etatem dodatkowym w r. b. po 1,695 rs. 90 kop., w r. 1884-tym po 4,055 rs. 40 kop., a od r. 1885-go po 4,725 rs. dla każdego gimnazjum.

— W gimnazjum siedleckiem podwyższone zostały wpisy: we wstępnej klasie z rs. 10 na rs. 17, we wszystkich zaś innych z rs. 12 na rs. 29 rocznie.

— Zgodnie z świeżo zatwierdzoną opinią rady państwa, osoby pochodzenia rosyjskiego, urzędujące w Królestwie Polskiem w wydziale policji i straży ogniowej warszawskiej, oraz w radzie miejskiej dobroczynności publicznej, mają otrzymywać zapomogi pieniężne, przywilejami r. 1867-go zastreżone z funduszów miasta Warszawy, urzędującej zaś w wydziale ubezpieczeń — z funduszów asekuracyjnych, wreszcie urzędujący w radach gubernjalnych dobroczynności publicznej — z funduszów skarbowych, wyznaczanych tytułem zapomogi dla zakładów dobroczynnych.

— Według świeżo zatwierdzonego rozporządzenia rady państwa, wpływy z opłaty dziesięciorublowej od osób, które wyjednywają legitymację szlachecką, zostały wcielone do dochodów kasy państwa.

— Zamierzone zmniejszenie liczby okręgów celnych, których dotychczasowa ilość zredukowaną będzie do 9, ma być przeprowadzonym w ten sposób, iż okręg petersburski i ryski zleją się w jeden, noszący nazwę bałtyckiego; zamiast pięciu okręgów rozciągających się ponad zachodnią granicą, a mianowicie wierzbołowskiego, kaliskiego, zawichoskiego, jurborskiego i skulańskiego, utworzone będą dwa, to jest kowieński i łomżyński, dalej z dotychczasowego okręgu radziwiłowskiego utworzony zostanie nowy okręg wołyński i nakoniec okręgi azowski, krymski i odeski zleją się w jeden czarnomorski.

— Departament telegrafów, jak donoszą gazety rosyjskie, zamierza w tym roku przedsięwziąć próby z nowym systemem telegrafów Maxa; jeżeli system wspomniany okaże się lepszym od obecnego, istnieje zamiar wprowadzenia go w całem państwie.

— Dochód z telegrafu rządowego przyniósł w roku ubiegłym sumę rs. 7,896,739, czyli więcej o rs. 225,846 w porównaniu z rokiem poprzedzającym.

— W drugiej połowie roku bieżącego odbędzie się w Petersburgu zjazd fabrykantów szyn stalowych, w którym wezmą też udział przedstawiciele ministerstwa dróg i komunikacyj.

— Ministerstwo komunikacyj, jak donosi *Now. urem.*, wydało rozporządzenie, ograniczające liczbę uczniów w szkołach technicznych przy drogach żelaznych; w jednej klasie nie będzie się mogło znajdować więcej niż 35 uczniów.

— Ministerstwo komunikacyj łącznie z ministerstwem skarbu, według doniesienia *Nowosti*, opracowało nowe przepisy o opłatach kolejowych, z mocy których zarządy dróg żelaznych zostały upoważnione do pobierania 1/3 kop. od każdego puda towarów, tytułem czasowej opłaty dodatkowej.

= Nabożeństwa w kościele ewangelicko-reformowanym odbywać się będą w kwietniu jak następuje: w dniach 8-ym i 22-ym w polskim języku, w dniach 1-ym i 29-ym — w niemieckim, w dniu 15-ym we francuskim.

= Sezon kąpielowy w Ciechocinku rozpocznie się w dniu 20-ym maja r. b.

= Dr Rosenthal, ordynator nadetatowy szpitala izraelskiego, mianowany został ordynatorem etatowym tegoż szpitala.

= Z teatru i muzyki.

* Repertuar teatrów warszawskich na bieżący tydzień zapowiada co następuje:

Teatr wielki.

Wtorek: „Halka“; środa: „Indje“ (występ p. Giurij); czwartek: „Aida“ (występ p. Miller-Czechowskiej); piątek: „Król Lear“; sobota: „Coppelia“ (występ p. Giurij) i „Zasługiny Joasi“; niedziela: „Trubadur“ (występ p. Miller-Czechowskiej).

Teatr rozmaitości.

Wtorek: „Falszywi poczciwicy“; środa: „Cudzoziemiec“; czwartek: „Odetta“; piątek: „Przebudzenie się lwa“, „Teodolinda“ i „Wesele w Ojcowie“; sobota: „Gałązka heljotropu“ (wznówione), „Tancerka“ (po raz pierwszy), „Consilium facultatis“ i „Stryj przyjechał“; niedziela: „Pan Benet“, „Żydzki“ (jeden akt), „Tancerka“ i „Nieszczęśliwi“.

Teatr mały.

Wtorek: „Nic bez przyczyny“, „Kontrybucje p. Stefana“ i „Żony uczonych“; środa: „Rodzina Furiosów“; czwartek: „Boccaccio“; piątek: „Bettina“; sobota: „Wujaszek Alfonsa“ (po raz pierwszy), „Nic bez przyczyny“, „U ciotuni“ i „Wyspa Tulipatan“; niedziela: „Nic bez przyczyny“, „Wujaszek Alfonsa“ i „Beben“.

* Z powodu niedyspozycji p. Ładnowskiej i p. Grzywińskiego spodziewane są zmiany w repertuarze bieżącym.

* Repertuar bieżącego tygodnia zapowiada na sobotę pierwsze przedstawienie fragmentu dramatycznego „Tancerka“, i „Wujaszka Alfonsa“ s. p. Dobrzańskiego, w małym teatrze.

* W dniu dzisiejszym na scenie teatru małego odbyła się próba czytana ze znanej jednoaktowej komedyjki francuskiej „Trzy wizyty“.

W rzeczy tej przyjmują udział pp. Borkowska, Grubiński i Waliszewski.

* Z Moskwy dochodzi nas wieść o wielkiem powodzeniu p. Sembrich w partji „Violetty“, którą ubiegłej niedzieli otworzyła sezon opery włoskiej.

* Teatrowi polskiemu w Petersburgu wzbroniono dawać przedstawienia przez cały czas wielkiego postu według obrządku wschodniego.

Ponieważ teatr w ogóle od początku swego istnienia nie robił świetnych interesów i naturalnie nie zebrał zasobów na czekanie sześciu tygodni w bezczynności, cały więc skład towarzystwa opuszcza Petersburg.

Wchodząc w trudne położenie trupy polskiej, dyrekcja teatru prywatnego „Fantazja“, gdzie daje przedstawienia lekka opera włoska, użycza artystom polskim bezpłatnie swej sali na jeden wieczór.

Na dochód wdychających do powrotu biedaków ma być urządzony koncert czy też coś podobnego...

= Z bruku.

Stało się zadość zwyczajowi.

Przez dwa dni, wczorajszy i onegdajszy, wszystkie ulice rozpoczynały się od jajka i towarzyszących mu „najszczerzych“ życzeń, a kończyły wianem przy nieodownym akompanjamentie toastów. Uczci takich było bez liku — każdy ich odbył tyle ile mógł, a niektórzy więcej niż mogli...

Mimo to pozostało w programie każdego parę numerów niewykonanych, parę niespełnionych, a ciągnących na sumieniu obowiązków.

To też niejedni dziś jeszcze uzupełniają program, a inni odłożyli uzupełnienie do niedzieli Przewodniej, której w tym roku na szczęście towarzyszy drugie święto.

Obserwacji poczynionych przed świętami i podczas świąt zapisywać nie będziemy.

Pilniejsi spostrzegacze mówią, że zakupy ograniczały się głównie na ciastach, mięsach i trunkach, innego zaś rodzaju, trwalsze sprawunki, z zakresu garderoby pomijano.

Być może, że to jest świadectwem ciężkich czasów, w części jednak tłumaczy się tem, że wiosna nie rozpoczęła się jeszcze na serio, a mrozy wielkotygodniowe nie pozwalały myśleć o zrzuconiu odzieży zimowej.

Świątom towarzyszyła względna pogoda...

W niedzielę śnieg zamierzał występować trochę bezwzględnie, ale rozmyśliwszy się dał pokój.

Na Ujazdowie pomimo wieści, że licytacja na

przedsiębiorstwo zabaw ludowych spełzła na niczem, ustawione zostały huśtawki i karuzele.

Używali ich nieliczni w pierwsze święto, liczniejsi znacznie wczoraj amatorowie.

Nagrody ze słupów zostały zdjęte, a nazwiska Józefa Dulskiego i Kazimierza Koniecznego zapisane w księdze pamięci.

Przez chwilę wzniesli się oni po nad resztę śmiertelnych i mieli prawo spoglądać na nich z góry.

Czyliż to nie tytuł do sławy?...

= Wiosna!

Nareszcie skończyły się przykre a niespodziane mrozy...

Wczoraj już po południu nastąpiła zupełna odwilż, wieczorem zaś spadł deszcz ciepły, prawdziwie wiosenny.

Dziś rano 2 stopnie ciepła — około godziny 10-ej rano 5 stopni.

Pogoda przepyszna.

= Nieporządek.

Plac na rogu ulic Okopowej jest obecnie zasypywany śmieciami, wywożonymi z podwórzy warszawskich.

Właściciel tego placu przyjmuje te śmiecie z furiby w celu wyrównania placu, w rzeczywistości jednak dla 10-kopiejekówek, opłacanych przez składających nieczystości.

Plac ten leży w środku przedmieścia wolskiego, z nadejściem więc wiosny może się stać źródłem szkodliwych wycieków, które tuż otwarty kanał i tak wydziela obficie.

Mamy nadzieję, że nieporządek ten będzie niezwłocznie usunięty, ze względu na wymagania sanitarne tamtejszej dzielnicy miasta.

= Doskonale przedsiębiorstwo.

Przemysłnictwo jest dziś tak korzystnym interesem, iż nietylko daje zajęcie masie ludności, zamieszkałej w pasie granicznym, lecz i wywołuje tworzenie się spółek kupieckich, które z całą ścisłością rachunkową prowadzą swoje operacje...

Takich towarzystw istnieje nad granicą przeszło tysiąc, każde o specjalnych celach, tj. każde trudni się kontrabandą jednego wyłącznie towaru.

Rachunki buchalteryjne towarzystwa, przemycającego herbatę, wpadły przypadkiem w ręce reporterów berlińskich, którzy następujące przytaczają z nich szczegóły, świadczące o wysokości obrotów i olbrzymich zyskach.

W r. z. towarzystwo to zakupiło w Królewcu i Hamburgu herbaty na sumę 537,750 rs.

Doliczając do tego inne wydatki, jak podatek pruski, koszt transportu i straty przy kontrabandzie, przemysłnicy wydali ogółem 617,112 rs., za sprzedaż zaś tego produktu towarzystwo osiągnęło z górą 1,000,000 rs., tak iż czysty zysk wynosi przeszło 414,000 rs.

Spółka więc, licząca 20-tu członków, ciągnie zyski w stosunku 80% od kapitału!

Pod tym względem niewiele przedsiębiorstw dozwolonych może konkurować z przemysłnictwem.

= Smutna pogłoska.

Dziś rano na giełdzie krążyła z ust do ust wieść o sprzeniewierzeniu znacznej sumy pieniędzy, którego dopuścić się miał oficjalista jednej z tutejszych bankowych instytucyj.

Sumy, jakoteż szczegółów faktu, który oby się nie sprawdził, podać w tej chwili nie możemy...

= Samobójstwo.

Dziś rano rozszła się wieść o samobójstwie dokonanym przez pana Jakóba L., pomocnika adwokata przysięgłego.

L. zażył trucizny, której fatalny skutek był natychmiastowym...

Denat był wychowawcą tutejszego uniwersytetu, i cieszył się ogólnem a zasłużonem zaufaniem.

= Omal nie wypadek.

W Wielki piątek w kaplicy Towarzystwa dobroczynności na Krakowskim-Przedmieściu, już nad wieczorem od świece przy grobie Zbawiciela ustawionych, zapalił się ołtarz wielki.

Na szczęście znalazła się dość znaczna liczba osób poważniejszych, która potrafiła powstrzymać panikę...

Rzucono się na ratunek i płomienie szybko stłumiono.

Pastwą ich stał się obraz w wielkim ołtarzu...

Po zasłonięciu spalonego obrazu dywanem grób pański na nowo urządzono i kościółek otwarto.

Obraz wkrótce podobno będzie zastąpiony nowym.

= Wypadki z ogniem.

W domu pod nrem 3-m przy ulicy Franciszkańskiej zapaliły się sadze w kominie.

Na Pradze pod nrem 237 przy ulicy Wołowej, wskutek nieostrożności wóznicy, w stajni ukazały się płomienie.

Wreszcie na Krakowskim-Przedmieściu pod nrem 53-lm,

również z powodu nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, zajęła się podłoga.

Ogień we wszystkich tych razach stłumili sami domownicy.

= Zaczadzenie.

W domu pod nrem 2-gim przy ulicy Nowolipie, wskutek przedwczesnego zasunięcia blachy w piecu napalonym węglami kamiennymi, zagorzał Teodor K. wraz z swoją żoną.

Po udzieleniu natychmiastowej pomocy odstawiono oboje do szpitala ewangelickiego.

= Nowa szkoła.

Mieszkańcy Miechowa rozpoczęli starania o otwarcie czteroklasowej szkoły realnej.

Miasto ofiaruje na ten cel znaczną sumę pieniędzy.

= Meljoracja.

Radom posiada, jak wiadomo, kanalizację, ale... coż z tego, kiedy kanał główny, jako zupełnie otwarty, szerzy niezbyt przyjemną woń, a przytem źle wpływa na zdrowotność miasta.

Obecnie ojcowie miasta zamierzają usunąć ten brak przez zasklepienie i nakrycie owego kanału.

Koszta tych robót pokryte będą z oszczędności miejskich, złożonych w Banku polskim, a wynoszących sumę 60,000 rs.

= Kasy zaliczkowe.

Gubernja kaliska na początku roku bieżącego posiadała wszystkich kas zaliczkowo-wkładowych 124, t. j. więcej o 5 niż w roku poprzedzającym.

Wszystkie te kasy miały w ciągu roku 1882-go dochodu ogółem rs. 1 218,726 kop. 51 1/2 i tyleż rozchodu; w końcu roku pozostało niezwróconych pożyczek rs. 240,505 kop. 84.

Kapitał zakładowy kas w roku sprawdawczym powiększył się w porównaniu z kapitałem roku poprzedniego o rs. 7,123 kop. 8, natomiast ogólny obrót kapitału zmniejszył się o rs. 50,725 kop. 53.

Ostatnia okoliczność wyjaśnia się tem, iż w roku 1882-ym wydano pożyczek mniej o rs. 45,217 kop. 79 niż w roku poprzedzającym, a to z powodu lepszych urodzajów, a tem samem i korzystniejszego stanu majątkowego uczestników.

= Durzycia (tyfus).

W Łodzi, jak donosi *Łodz. Ztg.*, pojawiła się durzycia płamista i brzuszna.

Magistrat zwrócił się do łódzkiego komitetu towarzystwa krzyża czerwonego z prośbą o przedsięwzięcie środków zaradczych.

= Plaga.

W okolicach Świeciechowa za Wisłą pojawiła się w stadninach tamecznych dotkliwa plaga.

Żrebięta wkrótce po urodzeniu zapadają na zółty, które nietylko wstrzymują ich wzrost, lecz także stają się przyczyną ich upadku.

= Pożar.

We wsi Lubanie, w powiecie nieszawskim, gubernji warszawskiej, wynikł w nocy gwałtowny pożar.

Ogień strawił kilka domów włościańskich, oraz stodoły ze zbożem i różne zabudowania gospodarcze. Szkody są tem dotkliwsze, iż kłęska pożaru nawiedziła niezamożnych włościan.

Ze świata.

× Pogrzeb Romanowej Potockiej odbył się w Wiedniu dnia 23-go b. m. wśród wielkiego współdziałania przedstawicieli wszelkich warstw, a przedewszystkiem arystokracji. Podczas pogłosławienia zwłok w kościele „Schottenkirche“, prócz rodziny, obecni byli: W. Ks. Gustaw sasko-wejmarski, ministrowie: Taaffe, Dunajewski, Ziemiałkowski, hr. Neipperg, hr. Herberstein (ochmistrz dworu), ks. Czartoryscy, księżta Alojzy, Alfred i Henryk Lichtensteinowie, ks. Adolf Szwarzenberg, ks. Paulina Metternich, br. Nataniel Rothschild i wielu innych. Ciało s. p. Izabelli spocznie chwilowo w wzmiankowanym kościele, poczem przewiezione będzie do grobów rodzinnych w Łańcucie.

× W Krakowie zmarła w tych dniach Julja z Czar-kowskich Zaleska, wdowa po s. p. Achillesie Zaleskim, b. marszałku szlachty powiatu lityńskiego. S. p. Zaleska owdowiawszy, przeniósł się przed laty kilkunastu z Podola do Krakowa wraz z sędziwym ojeem i tu poświęcił się wyłącznie wychowaniu swoich synów. Starania te, powiada *Czas*, uwieńczone zostały dobrym skutkiem, a zająca matka mogła przed zgonem z pociechą patrzeć, jak jeden z synów założył na ziemi rodzinnej nowe ognisko, drugi zaś Antoni, wydawca *Słowa*, z pożytkiem oddał się dziennikarstwu. Zmarłą odznaczały prawdziwie chrześcijańskie cnoty pobożności i miłosierdzia.

× Ze Lwowa donoszą nam w drodze telegraficznej co następuje: „Wczoraj nowa dyrekcja rozpoczęła działalność swoją „Balladyną“. Publiczność przepelniła wszystkie miejsca. Nowo angażowanych Żelazowskiego i Woj-

dałowicza (Grabiec) przyjęto hucznie oklaskami. Ko-
stjumy i wystawa olśniewające. Tragedja Juliusza do-
znała entuzjastycznego przyjęcia. Donoszą nam też,
iż dyrekcja teatru lwowskiego objęła na lat trzy nieda-
wno wzniesiony teatr w Krynicy.

Teatr poznański zmienić ma znowu dyrekcję. Po-
dobno zniechęcony apatją publiczności p. Podwyszyński
zamierza cofnąć się od przedsiębiorstwa i wrócić na sce-
nę lwowską. O dyrekcję stara się p. Trapszo...

Szabla po Sobieskim. P. Julian Kołaczkowski,
autor cennego artykułu o „Pamiętkach po Sobieskim”,
drukowanego w *Przewodniku naukowym*, przesyła *Gaz.*
lwow. notatkę o szabli po bohaterskim królu, która nie-
gdyś pozostawała w przechowaniu u hr. Bolesława Sta-
rzyńskiego w Żalińcach, później zaś zwrócona właścicie-
lowi, po śmierci tegoż niewiadomo gdzie się znajduje.
Szabla ta była własnością pułkownika wojsk rosyjskich
Zawadzkiego, miała już nową dorobioną pochwę i nową
rękojmię mosiężną w kształcie przepisany dla jazdy ro-
syjskiej — ale brzeszczot sam był wielkiej pamiątkowej
i artystycznej wartości. Nie był to brzeszczot karabeli
polskiej, ale raczej klinga niemiecka bez wygięcia. Po
jednej stronie znajdował się złotem nielowany herb Ja-
nina z koroną królewską i napis równie złoty: „*Joannes*
vicit apud Viennam 1683”, po drugiej nielowany wi-
zerunek Sobieskiego na koniu i napis: „*Leopoldus*
dextra contulit Joanni”. Palasz ten był bezwzględnie
upominkiem cesarza Leopolda, ofiarowanym królowi Ja-
nowi III-mu, a pochodził ze zbiorów pałacu łazienkow-
skiego w Warszawie. Nabyty przez hr. Dułskiego, prze-
szedł następnie w posiadanie pułkownika Zawadzkiego,
który lat temu kilka zmarł we Lwowie. Może wzmianka
ta posłuży do odszukania tej cennej pamiątki...

O Makarcie zamierza A. Dumas napisać książkę,
zawierającą oprócz biografii i oceny artystycznej dzia-
łalności wiedeńskiego mistrza, świetnie wykonane kopje
wszystkich jego obrazów. Monografia ta stanowić ma
pierwszy tom dwunasto-tomowego wydawnictwa pod
kierunkiem Dumasa, poświęconego biografii i krytyce
dwunastu najświetniejszych malarzy tegoczesnych.

W Amsterdamie, podczas wystawy kolonialnej i
międzynarodowego kongresu, urządzony zostanie specja-
lne pawilon prasy, mieszczący w sobie biuro telegraficz-
ne, bibliotekę, czytelnik dzienników całego świata, oraz
salony przeznaczone na miejsce zebrań i czynności kore-
spondentów czasopism zagranicznych.

Zjawisko w browarze. W jednym z browarów
berlińskich ciekawe zjawisko spowodowało wielką pani-
kę pomiędzy miejscowymi robotnikami. Cały budynek
wzniesiony z żelaza i drzewa ma podłogę asfaltową.
W głównym składzie browaru, przeznaczonym na miesza-
nie siodu, ustawioną jest maszyna do oczyszczania tego
produktu i następnie rozprowadzania go za pomocą żela-
znej rury po innych częściach zakładu. Zauważono
więc, iż jeżeli maszyna działa czas dłuższy, to po ścia-
nach rury komunikacyjnej, skutkiem tarcia siodu, wywią-
zuje się elektryczność, a w częściach wspomnianej rury,
najwięcej izolowanych, dawał się widzieć cały szereg
iskier. Słód wydawał wtedy pewien trzask, a iskry roz-
sypywały się nawet po rękach robotników. Zapytany
o przyczynę tego zjawiska dr Werner Siemens objaśnił,
iż ponieważ ta część budynku składa się tylko z drzewa,
żelaza i asfaltu, tem samem więc można ją uważać za
wielką butelkę lejdejkską...

Osobliwsza sekta powstała niedawno w fabryce
ufalejskiej u stóp Uralu. Wyznawcy jej nie święcą nie-
dzieli lecz środę i modlą się do... szatana, którego też
za najwyższą uważają istotę. Możliwy ich przeto nazwać
„czcicielami djabła”...

Nekrologja.

† S. p. Antoni Hoffman, b. sędzia apelacyjny Króle-
stwa Polskiego, emeryt, zmarł w tym świecie w dniu
26 b. m. i r., przeżywszy lat 81. W głębokim smutku po-
grążona żona wraz z dziećmi i dziećmi zaprasza krewnych,
przyjaciół i życzliwych na obrzęd wyprowadzenia zwłok od-
być się mający z dolnego kościoła św. Krzyża, w dniu 28
b. m., o godzinie 4-iej po południu. Msza żałobna odpra-
wioną będzie przy zwłokach w dniu eksportacji, o godzinie
10-iej zrana. —1128—

† S. p. Karolina 1-go ślubu Skware, 2-go Porosiewicz,
3-go Kretti, żona Juliana b. obywatela ziemskiego, a cór-
ka niezjącego Wiktorji i Piotra Hersig, doktora medycy-
ny, opatrzona św. Sakramentami, zmarła w dniu 25 marca.
W głębokim żalu pograżony mąż z dziećmi i wnukami zapra-
sza krewnych, przyjaciół, znajomych, oraz siostry i braci
Różańca św. na żałobne nabożeństwo w kościele św. Krzy-
ża w dniu 28 marca, we środę, o godzinie 11-iej zrana,
a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła na
ementarz powązkowski o godzinie 4-iej po południu.

† S. p. Zofja z Langów Jeschke, wdowa po obywatelu,
po długich i ciężkich cierpieniach przeniosła się do wiecz-
ności dnia 24 b. m., przeżywszy lat 82. Pozostała w smut-
ku córka wraz z wnukami zaprasza krewnych, przyjaciół
i znajomych, na wyprowadzenie zwłok we środę dnia 28
b. m., o godzinie 4-iej po południu, z kaplicy ewangelickiej
przy ulicy Mylnej, na cmentarz tegoż wyznania. —1126—

† S. p. Karol Wilhelm Goetz, b. nauczyciel szkół rząd-
owych w Warszawie, następnie prywatny i obywatel m.
Lublina, przeżywszy lat 70, w dniu 21 marca r. b. życie
zakończył. —1129—

† S. p. Teodor Rafał Cuevas, zawiadowca stacji Ra-
dziwiłłów, drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, po cięż-
kiej chorobie, przeżywszy lat 63, przeniosł się do wiecz-
ności w dniu 23 b. m. Wyprowadzenie zwłok z dworca drogi
żelaznej warszawsko-wiedeńskiej przy ulicy Marszałkow-
skiej na ementarz powązkowski odbędzie się we środę,
dnia 28 marca, o godzinie 2-iej po południu, na które po-
została wdowa zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych.
—294—

† W dniu 25 marca przeniosł się do wieczności s. p.
Wojciech Dubaszewski, przeżywszy lat 47. Wyprowadze-
nie zwłok nastąpi we środę, o godzinie 5-iej po południu,
z kościoła N. Marji Panny na Nowem-Mieście na które po-
została rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i kolegów.

† S. p. Matylda z Rauchów Reinecke, po krótkiej lecz
ciężkiej chorobie rozstała się z tym światem dnia 25 mar-
ca, w wieku lat 38. Stroskany mąż po stracie najlepszej
żony, siostra i bracia zmarłej zapraszają krewnych, przyja-
ciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok dnia 28 b. m.,
we środę, z mieszkania przy ulicy Długiej nr 6, o godzinie
1 i pół po południu, na ementarz ewangelicko-augsburski
odbyć się mające. —293—

† S. p. Włodzio lat 6 i Jańcia lat 2, dzieci niezjącego
dra Edwarda Władyczko, po ciężkiej chorobie przenio-
sły się do wieczności w dniu 25 b. m. Pozostała w ciężkim
smutku matka zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych
na żałobne nabożeństwo w dniu 28 b. m., we środę, o go-
dzinie 10-iej zrana, w kościele św. Krzyża, oraz na wypro-
wadzenie zwłok o godzinie 4-iej po południu, na ementarz
powązkowski. —292—

† Dnia 28 b. m., we środę, w siódmą rocznicę śmierci
s. p. Eleonory z Jerzmanowskich Kossowskiej, odbędzie
się wotywa w kaplicy Matki Boskiej, w kościele św. Krzy-
ża, na którą pozostałe córki zapraszają krewnych i znajo-
mych. —1127—

† Dnia 28 b. m., we środę, jako w 23 rocznicę śmierci
s. p. Wojciecha Chodeckiego, obywatela ziemi łęczyckiej,
b. posła, odbędzie się za epokój jego duszy nabożeństwo
żałobne, w kościele św. Anny, o godzinie 10-iej zrana, na
które córki zapraszają krewnych i życzliwych. 4111—

† Wszystkim krewnym, przyjaciołom i znajomym, którzy
raczyli dnia 13 marca odprowadzić zwłoki s. p. matki mo-
jej s. p. Marji z Górskich Cieszkowskiej na miejsce wie-
cznego spoczynku, jak również i szanownemu duchowień-
stwu, które towarzyszyło temu smutnemu pogrzebowemu o-
brzędowi, pozostały syn w imieniu ojca, swoim i rodzeń-
stwa, składa niniejszem najserdeczniejsze podziękowania.
—1132— Michał Eugenjusz Cieszkowski.

Z Cesarstwa.

Petersburg 23-go marca. — W gazecie *Nowoje*
Wremia czytamy: „Według wiadomości dzienników
zagranicznych, rząd rosyjski odniósł się do rządów
mocarstw europejskich z propozycją uformowania
międzynarodowej policji politycznej w celu ściga-
nia i aresztowania nihilistów, anarchistów, fenian
i innych frakcyj partji dynamitowej. Jeden z pół-
rządowych organów ministerstwa Ferrego, *France*,
oświadczywszy się przeciw udziałowi Francji w
„świętej lidze”, dodaje przecięt pogłoskę, że rząd
angielski zamierza ze swojej strony zaproponować
Francji i Rosji przyjęcie wspólnych środków prze-
ciw partji dynamitu. Można przypuszczać, że rząd
angielski wyrzeknie się dawnych swoich poglądów
na polityczne przestępstwa, dokonywane z pomocą
dynamitu, skoro teraz jemu samemu zagraża nie-
bezpieczeństwo być wysadzonym w powietrze; za-
poznał się dość blisko z niebezpieczeństwem i po-
trafi ocenić je z własnego doświadczenia.”

Petersburg 24-go marca. — Jak pisze *Nowoje*
Wremia, w gmachu władz sądowych, mieszczących się
w obrębie Kremlu w Moskwie, przez czas koronacji
będą się odbywały posiedzenia rady państwa i ko-
mitetu ministrów.

Petersburg 24-go marca. — *Petersburskim*
wiedomostiom donoszą, że kilku korespondentów zagra-
nicznych dzienników otrzymało już pozwolenie znaj-
dowania się w Kremlu i innych miejscowościach
Moskwy podczas uroczystości koronacyjnych. Będą
oni podobno dopuszczeni na te uroczystości na ró-
wni z korespondentami i redaktorami gazet rosyj-
skich. Podobno też wszelkie korespondencje tele-
graficzne zarówno dla gazet rosyjskich jak i zagra-
nicznych, oraz korespondencje piśmienne dla gazet
rosyjskich będą przeglądane i stwierdzane przez
podpis ministra dworu lub osoby przezeń do tego
upoważnionej.

Petersburg 24-go marca. — Według wiadomości o-
trzymanych przez poselstwo perskie przy dworze
rosyjskim, szach perski nie ma wcale zamiaru przed-
siębrać z wiosną bieżącego roku podróży po Euro-
pie, a tem samem nie przybędzie także na korona-
cję do Moskwy.

Petersburg 24-go marca. — *Ajencji potocznej* dono-
szą z Aten o proklamacji zawierającej pogroźki dla
Trikupisa i Kalligasa. Autorowie proklamacji radzą
członkom opozycji, aby nie przychodzili na posie-
dzenia izby, gdyż jest zamiar wysadzenia jej w ło-
wietrze. Pomimo, że do tych pogroźek nie przywią-
żują poważnego znaczenia, policja wszelako przed-
sięwzięła środki ostrożności.

Petersburg 24-go marca. — W belgradzkim dzien-
niku urzędowym ogłoszony został rozkaz królewski,
zwołujący na d. 1-szy kwietnia synod w celu doko-
nania wyborów metropolity i biskupów dla Serbji.

Petersburg 24-go marca. — *Petersburskija*
wiedomosti przytaczają mowę bułgarskiego ministra je-
nerała Sobolewa do deputacji z okręgu tyrnow-
skiego. Oto początek mowy. „Dziwi mnie bardzo,
że niektóre z tutejszych wydatniejszych osobistości
zapomniały zupełnie o ofiarach Rosji i przypuszcza-
ją, że wszyscy rosjanie przebywają tu w egoistycz-
nych celach. Nie powinniście panowie zapominać,
że Rosja oswoiła Bułgarję i że winna przyznać
się do jej politycznego urzędowania; ani libera-
łowie ani konserwatyści nie powinni zapominać, że
Rosję interesują nie oni, lecz dobro ludu bułgar-
skiego powołanego do nowego politycznego życia.”
Dalej minister oświadczył, że Rosja wytrwa na
przedsięwziętej drodze i uskarżał się na nadużycia
samyh bułgarów, wspomniawszy o budżecie mi-
nisterstwa robót publicznych, sporządzonym przez
b. ministra Wulkowicza, którego „wypędził.”

Petersburg 25-go marca. — Dzieńnik podają, iż
w tych dniach zostało zatwierdzone zdanie rady
państwa, uzupełniające przepisy z dnia 28-go gru-
dnia r. 1881 o skupie obowiązkowym działów wło-
ściańskich w gubernjach wielkorosyjskich i ma-
loruskich.

Petersburg 25-go marca. — Po dokonaniu samego
obrzędu koronacji w Moskwie, uroczystości korona-
cyjne w dalszym ciągu będą się odbywały w Pe-
tersburgu, żąd po dwóch tygodniach zostaną prze-
niesione do Peterhofu.

Petersburg 25-go marca. — W dniu urodzin cesar-
za Wilhelma poselstwo niemieckie urządziło obiad
uroczysty, na którym między innymi byli obecni
minister spraw zewnętrznych, towarzysze ministra i
posłowie zagraniczni. Giers wniósł toast za zdro-
wie cesarza niemieckiego, a poseł niemiecki od-
powiedział toastem na cześć Najjaśniejszego Pana.

Petersburg 25-go marca. — Olbrzymie zaspy śnie-
żne tamują komunikację na wszystkich drogach
żelaznych, szczególnie zaś na drodze nikolajew-
skiej. Pociągi spóźniają się o kilka i kilkanaście
godzin.

Moskwa 24-go marca. — Do dziennika *Moskowskij*
listok piszą z Kozłowa, iż kilku członków rady
miejskiej przesłało prokuratorowi tambowskiego
sądu okręgowego zawiadomienie o rozpaczliwym
stanie interesów kozłowskiego banku miejskiego.
Ze strony rządu ma być przedsięwzięta rewizja
spraw banku.

Moskwa 24-go marca. — *Moskowskij listok* oblicza,
że na uroczystości koronacyjne zjedzie do Moskwy
dziewiętnastu książąt z zagranicznych panujących
domów.

Moskwa 24-go marca. — *Russkim*
wiedomostiom donoszą z Reni, w gubernji bessarabskiej, o wykryciu
w miejscowej komorze nadużyć, skutkiem czego
z decyzji rady ministerjum finansów oddani zostali
pod sąd zarządzający komorą i wszyscy urzędnicy.
Sprawa już została przesłana odeskiej izbie są-
dowej.

Ostatnia poczta

„Kurjera Warszawskiego.”

Kotar 24-go marca. — Przybyły tutaj we zoraż ro-
syjski generał świty, hrabia Miłoradowicz, udaje się
jutro w nadzwyczajnej misji do Cetynji.

Kotar 24-go marca. — Przyczyna zamordowania
Stefana Vrbicy jest następująca: W środę d. 21 b. m.
zrana napadniętą została wioska Kamenica nad je-
ziorem Skatari, zamieszkała przez plemię albańskie
kastrowców, przez uzbrojonych czarnogórców, którzy
nadpłynęli w łodziach. Przy powstałej bójce dwóch
albańczyków zabito, poczem czarnogórcy szybko
jeziorem umknęli. Wtedy pięciu mieszkańców Ka-
menicy udało się do Skutari i zastrzeliło załatwia-
jącego w bazarze tamtejszym interesu Vrbicę (inne
wiadomości powiadają, że morderców było dwuna-
stu i że należeli do plemienia malissorów, *przyp.*
red.)

Filipopol 24-go marca. — Tutejszy rosyjski kon-
sul generalny, Krebel, przeniesiony do Egiptu.

Belgrad 24-go marca. — Ukaz królewski zwołuje
synod kościoła serbskiego na d. 1-y kwietnia celem
wyboru biskupów i metropolity.

Bukareszt 24-go marca. — Rząd tutejszy zamierza
w sprawie dunajowej raz jeszcze odwołać się do

mocarstw, a to we formie odpowiedzi na notę lorda Granville'a z d. 14 b. m., zapraszającą Rumunję do przyjęcia postanowień traktatu londyńskiego.

Paryż 24-go marca. — Były minister robót publicznych w gabinecie Freycinaeta, Varroy, umarł.

Londyn 24-go marca. — Z Ameryki donoszą o przybyciu tamże tajemniczego „numeru pierwszego”. Tenże był do niedawna jeszcze w Dublinie, poczem przez Hawr odpłynął do Meksyku, gdzie brat jego piastuje wysoki urząd duchowny. Zdaje się, że cała ta wiadomość ma na celu oszukanie policji.

Kiel 24-go marca. — Wiceadmirał Batsch pozostaje w służbie, ponieważ cesarz Wilhelm wyraził stanowcze życzenie tego.

Rzym 24-go marca. — Dzisiejszej nocy wybuch Etny wzmógł się. O cztery kilometry powyżej Nicolosi otworzyło się jedenaście kraterów, wyrzucających z siebie kamienie i popiół. Koło Aderno i Biancavilla silnie zarysowała się ziemia. Mieszkańcy Nicolosi i Belpasso uciekają tłumnie.

Konstantynopol 24-go marca. — Kilka miejscowości, leżących u stóp Araratu, zagrzebanych zostało przez lawiny śnieżne; 59 osób zginęło, około stu jest ciężko rannych. Wieś Szadag doszczętnie zniszczona.

Ateny 23-go marca. — Książę de Chartres, który bawi tutaj od środy, śniadał dzisiaj u króla i odjechał potem w dalszą podróż do Konstantynopola.

Ateny 23-go marca. — Wczoraj odkryto plakat, który zagraża prezesowi ministrów Trikupisowi, tudzież ministrowi skarbu, Kalligasowi i ostrzega deputowanych z opozycji, aby nie pojawiali się w izbie, ponieważ takowa zostanie dynamitem wysadzona w powietrze.

Nowy Jork 23-go marca. — Depesza dziennika waszyngtońskiego Sun donosi, iż rząd angielski zwrócił uwagę ministra spraw zewnętrznych na okoliczności, że gwałtowne wyrażenia się niektórych obywateli wrzekomo amerykańskich o użyciu dynamitu przeciw Anglii mogą zamącić przyjazne stosunki rządu angielskiego z amerykańskim.

Telegramy własne

„Kurjera Warszawskiego.”

Otrzymane wczoraj.

Paryż 26-go marca.

Wczoraj w 20-ym okręgu paryskim (Belleville) wybrany został deputowanym w miejsce Gambetty znany radykalista Zygmunt Lacroix. Kontrkandydatem był gambetysta Métivier.

Paryż 26-go marca.

Poeta August Vacquerie wręczył prezydentowi rzeczypospolitej petycję uczonych i artystów angielskich pod orędownictwem Wiktora Hugo, żądającą łaski dla skazanego księcia Krapotkina.

Ateny 26-go marca.

Krąży tu od dni kilku proklamacje rewolucyjne, grożące, iż izba deputowanych będzie dynamitem wysadzona w powietrze.

Londyn 26-go marca.

Dla obrony i bezpieczeństwa gmachów publicznych wyznaczono 2,000 piechoty, parlamentu zaś i pałacu królewskiego strzeże bataljon gwardji.

Petersburg 26-go marca.

Sprawa o deficyt w banku kronsztadzkim została odłożona do d. 25-go kwietnia, ponieważ w pierwszym terminie wykluczono z kompletu kilku przysięgłych, na żądanie obrony.

Otrzymane dziś

Lwów 27-go marca.

Prokuratorja skonfiskowała 15,000 egzemplarzy klątwy rabinów starowierczych, rzuconej na posła dra Filipa Zuckra (na sprawę tę zwróciła uwagę władzy broszura p. Zygmunta Frühlinga, wydana we Lwowie p. t. „Klątwa rabinów”, przyp. red.).

Lwów 27-go marca.

Prokuratorja postanowiła wytoczyć proces autorom manifestu 320 starowierczych rabinów, wyklinającego posła z Brodów dra Filipa Zuckra i posła Teofila Merunowicza za wystąpienie ich w sejmie galicyjskim przeciw „chajderom” i nieograniczonej władzy rabinatu. Tymczasem przewodnik agitacji starowierczej, rabin krakowski Schreiber, zmarł na paraliż serca w Krakowie.

Kraków 27-go marca.

Tutejszy rabin, przewodca ruchu starowierczego w Galicji, poseł do rady państwa Schreiber, zmarł nagle dzisiejszej nocy.

Poznań 27-go marca.

Dzisiejszej nocy zmarł tutaj Juljusz Pilaski, długoletni zasłużony poseł do sejmu berlińskiego.

Wiedeń 27-go marca.

Cesarz, cesarzowa, arcyksiężęta i ministrowie złożyli w hotelu wizyty bawiącej tu w przejeździe królowej serbskiej, Natalji.

Wiedeń 27-go marca.

Dzisiejsza *Neue fr. Presse* donosi, że Czarnogórze otrzymało od Rosji 4 miliony pożyczki na budowę dróg strategicznych. Wiadomość ta nie znajduje wiary w tutejszych kołach politycznych

Wiedeń 27-go marca.

Pisma podały dzisiaj sensacyjną wiadomość, że dr. Guidrach z Wiktorji wynalazł elektroskop, który odtwarza falowanie światła, tudzież głos i kształty na szybie metalowej

Rzym 27-go marca.

Moniteur de Rome zapowiada, że Ojciec św. wysłał osobne poselstwo na koronację do Moskwy.

Rzym 27-go marca.

W gmachu ministerstwa sprawiedliwości eksplodował stół napełniony prochem. Inny stół podobnejże objętości z prochem odkryto w Kwirynale. Aresztowano kilka osób, sprawców dotąd wszakże nie odkryto.

Rzym 27-go marca.

Główny wybuch Etny nastąpił na południowej stronie w wysokości 1,100 metrów nad powierzchnią morza. Towarzyszyły mu nowe wstrząśnienia ziemi i wyrzucanie potężnych głazów. Lawa przestała płynąć.

Rzym 27-go marca.

W Biancavilla nastąpiło trzykrotne wstrząśnienie ziemi. Ludność, zdjęta paniką, opuściła domy i schroniła się na otwarte pola.

Paryż 27-go marca.

Nowe okręty odpływają z wojskiem do Tonkinu.

Londyn 27-go marca.

Doszły tu wiadomości z Petersburga, iż rząd rosyjski zamierza niezwłocznie przystąpić do oczyszczenia koryta dunajowego w ramieniu kilijskim, tudzież do budowy wielkiego portu handlowego przy ujściu oczakowskim.

Londyn 27-go marca.

Krąży pogłoska, iż Gladstone zamierza ustąpić wskutek zawodu, jakiego doznała jego pojednawcza polityka w Irlandji.

Londyn 27-go marca.

Utworzony tutaj został nowy korpus policyjny, wyłącznie przeznaczony dla spraw politycznych.

Konstantynopol 27-go marca.

Wali (gubernator Jemenu) Izzet basza żąda posilków w liczbie 8,000 ludzi, celem stłumienia szeregającego się wśród plemion arabskich rokoszu przeciw zwierzchnictwu W. Porty.

Petersburg 27-go marca.

Zwłoki księcia Gorczakowa będą przewiezione do Rosji dopiero za kilka tygodni.

Petersburg 27-go marca.

Celem wzmocnienia konwoju aresztantów, w 517 miastach i punktach etapowych Rosji europejskiej, ma być utworzone 15 komend odrębnych i 490 oddziałów konwojowych.

Gielda.

Dnia 27-go marca 1883 roku.

Kursa w sobotę z Berlina nadesłane zaów cokolwiek niżej postawiły wartość rubli. Płacono 203.30 w transakcjach gotówkowych i 203.25 za 100 rs. w końcomiesięcznych.

Dzisiejsze depesze szacunkowe są bezzmienne i opiewają na 203 1/4. Są wprawdzie niektórzy, którzy opowiadają o 203.

To usposobienie dla rubli niekorzystne giełdy berlińskiej, a przytem obawa nadchodzącej regulacji końcomiesięcznej, przy której — wobec przewagi spekulacji na zniżkę — jest obawa jeszcze niższego kursu rubla — objawiło się na giełdzie naszej usposobienie zwykłe dla

waut zagranicznych — które tylko w niektórych razach przewagą podaży, lub mniejszą dobrocią wystawionych na sprzedaż papierów było wstrzymywane.

Za weksle długoterminowe na Berlin płacono z początku 49.35, później dojdź zdołano do kursu w sobotę żądanego 49.37 1/2, przy żądaniu 49.42 1/2 — o 5 kop. wyższem.

Krótkoterminowe płacono średnio po kursie sobotnim 49.25. Wyżej wspomniane przyczyny stawały kurs ich o 5 kop. wyżej lub niżej, przy żądaniu 49.35 — o 5 kop. wyższem.

Na pomniejsze miasta niemieckie za długoterminowe płacono — dobry papier — po 49.32 1/2, krótkoterminowe 49.20 i później 49.15 płacono.

Na Londyn żądanie o 1 kop. na 1 ft. sterl. wyższe. Żądano 10.03. W płaceniu doszła do granicy, około której od pewnego czasu kurs ciągle się wacha, to jest do 10 rs. za 1 ft. sterl. — za krótkoterminowe.

Na Paryż również tylko krótkoterminowymi obracano po 39.92 1/2, i później ciągle w papierze pierwszorzędnym po 39.97 1/2. Żądanie 40.10 — o 5 kop. wyższe od sobotniego.

Na Wiedeń długoterminowe jak w sobotę 84.10 — chętnie płacono. Krótkoterminowe począwszy od 84.05, podniosły się po 5 i 10 kop. do 84.30, przy żądaniu jeszcze o 10 kop. wyższem.

Za listy likwidacyjne żądano o 5 kop. niżej 87.80 i 87.65. Za pożyczki wschodnie żądanie bez zmiany 91.75. Transakcyj jak jednemi, tak drugimi nie dokonano.

Premjowe bez obrotu.

Listy zastawne ziemskie bez ofiarowania. Płacić chętno 100. Niewielkie partje jakie znaleziono, zapłacono po 100.05. Oddawców brak zupełny.

Listy miejskie w żądaniu prawie bez zmiany. Serja I-sza — 94.50, II-ga — 92.65, III-cia — 92.20, IV-ta — 91.25. Transakcyj dokonano serja II-gą po 92.50 i III-cią po 92 i 91.95. Pokup dobry, oddających nie wielu.

Z akcyj ciągle w doskonałym popycie — bez oddających — dokonano jednak transakcyj średnią partją akcyj fabryki stali po 2,520, przy żądaniu 2,575.

Słyszeliśmy też o sprzedaży pewnej niewielkiej ilości akcyj bydgoskich po 74.50, która to sprzedaż jednak dla małej zapewne sumy zanotowaną nie została.

Godzina 12 1/2. Usposobienie stałe. Za weksle długoterminowe na Berlin 49.37 1/2 żądano.

J. WŁ

Wykaz depesz

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniach: 24-ym, 25-ym i 26-ym marca 1883-go roku, a nie doręczonych adresatom, z powodu niedokładnych adresów:

Muranowska 29, Lipa Tyrmant. — Muranowska 29, Lipa Tyrmant. — Nowo-Miasto nr 9, Martinuf. — Saski Łabęcki. — Skulna 36a, Wurcel. — Aleksandr Chytarow. — Comtesse Zauriska. — Chmielewskiego. — Ulica Chłodna nr 12, Florentyna Anders. — Cybulski, Zgoda 1a. — Guterman, Złota-Sosnowa 1015. — Tokuror Czyrliński. Wązka. — Kunter. — Lajfgens, hotel Brühlowski. — Paweł Papengut, plac Saski 6. — Nejman, dom Żelichowskiego. — Klaje, hotel Maringe. — Józef Dobrzanski, Bednarska 3. — Marszewska, utrzymująca pensję, Bednarska 21. — Dylewski, Wspólna 11. — Soliec, Moszek Zelter. — Ostrowski Józef, Złota nr 35. — Dzika ulica, J. Ragolf. — Solecka, Krucza 15. — Leib Mulewicz, Nalewki dla Kogena. — hotel Rom, Stanisław Pilecki. — Twarda ulica, Edward Jungherz. — Binem Scheibler, Grzybowska. — Smolna 7. — Nalewki nr 15, Kryse Bileckiej. — Wajcman, magazyn obuwia, Dawid Wecner. — Nowo-Miła 28, Jan kiel Stołowy. — Tauwa, Nalewki 16.

TEATR:

WIELKI: Dziś: „Halka”. Jutro: „Indje”. — ROZMAITOSCI: Dziś: „Falszywi poczciwcy”. Jutro: „Cudzoziemiec”. — MAŁY: Dziś: „Rodzina Furiosów”. Jutro: „Rodzina Furiosów”.

Warszawskie Towarzystwo muzyczne.

Program

wieczoru muzycznego w środę, dnia 28-go marca 1883 roku,

1) Kwartet fortepianowy op. 8, Z. Noskowskiego, wykonają pp. Michałowski, Noskowski, Rzepko i * 2) Arja z Rokielany, Moniuszki, odśpiewa panna Marja Dunin. 3) a) Preludjum, b) Moment musical, c) Mazurek, d) Valse d'Album, Kazimierza Henisza, odegra p. Michałowski. 4) a) Melodja, b) Mazur, K. Henisza, odegra na skrzypcach p. Noskowski. 5) a) Pieśń Jaruchy, b) Dzieje serca, W. Zeleńskiego, c) Jedno słówko Mazurek, Kratzera, odśpiewa panna Dunin. 6) Dwa krakowiaki na 4-ry ręce, K. Henisza, odegrają pp. Michałowski i Pankiewicz.

Początek o godzinie 8-iej wieczorem. (28)

— Zwracamy uwagę czytelników naszych na ogłoszenie o dziełku „Najlepsza metoda“ do nauki języka angielskiego i niemieckiego, przez P. v. Reussner. —36—

LECZNICA

Nowy-Swiat nr 55 (wprost Ordynackiego).

Od 9—10. Choroby weneryczne i skórne, dr **T. Żera**.
Od 10—11. Choroby szcęk i zębów, dr **Piotrowski**.
Od 10—11. Choroby wewnętrzne, specjalnie gardła i płuc, dr **J. Pawliński**.
Od 11—12. Choroby weneryczne i skórne, dr **J. Diehl**.
Od 11—12. Choroby nerwowe i organów moczopłciowych, dr **M. Brunner**.
Od 12—1. chor. uszuw. poniedział. i piątki, dr **Taczanowski**.
Od 12—1. Choroby wewnętrzne, codziennie, przez poniedziałku i piątku, dr **Saczyński**.
Od 12—1. Choroby kobiece, dr **Rogozński**.
Od 1—2. Choroby weneryczne i skórne, dr **T. Anders**.
Od 1—2. Choroby wewnętrzne i dzieci, dr **Zacharewicz**.
Od 2—3. Choroby chirurgiczne, dr **J. Zawadzki**.
Od 2—3. Choroby kobiece, dr **J. Szczygielski**.
Od 3—4. Choroby oczów, dr **Przybylski**.
Od 3—4. Choroby wewnętrzne, dr **Br. Chrostowski**.
Opłata za poradę 25 kopiejek. 203

— **Jan Urbanowicz**, b. pomocnik sekretarza zjazdu miejskiego, kandydat praw, adwokat, przyjmuje klientów do godziny 10-ej rano i od 4 do 6 po południu. Orla nr 7. —1112—

Istniejąca od roku 1875 Pierwsza Lecznica 12 r

dla przyrodnicyen enorych. **Ulica NIECAŁA Nr 7.** (Dom Towarz. Lekarski.) Przyjmują w niej następujący Lekarze:
Od g. 9—10 **Tomaszewicz Anna**, chor. właściwe kobietom i chor. dzieci. Codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt).
Od 9—10 **Dobrzański K.** Chor. wewnętrzne (specjalnie płuc i krtani; Laryngoskopia). Codziennie (z wyj. poniedz. i piątku).
Od 9—10 **Kobyliński F.** Chor. szcęk i zębów. Zamówienia na sztuczne zęby i plombowanie. Codziennie.
Od g. 10—11 **Mayzel W.** Asystent Uniwers. Choroby wewnętrzne. Codziennie.
Od g. 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ **Bauerertz Adam**. Choroby nerwowe. Leczenie elektrycznością. Codziennie.
Od 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ **Kosmowski W.** Chor. wewnętrzne (specjalnie wieku dziecięcego). Codziennie.
Od g. 12 $\frac{1}{2}$ —2 **Stankiewicz Henryk**. Choroby weneryczne i skórne. Codziennie.
Od 1—2 **Erlich Jan**, choroby właściwe kobietom. Wtorki, czwartki, soboty i niedziele.
Od g. 1—2 **Thieme A.** Choroby właściwe kobietom. W poniedziałki, środy i piątki.
Od 2—3 **Filipowicz K.** Choroby wewnętrzne. Codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Od g. 2—3 **Kramsztyk Zygmunt**. Choroby oczu. Codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Od g. 2 $\frac{1}{2}$ —3 $\frac{1}{2}$ **Belke Teofil**. Choroby weneryczne i skórne. Codziennie z wyjątkiem poniedziałku.
Od g. 3—4 **Brzeziński J.** Chor. wewnętrzne, spec. nerwowe. Leczenie elektrycznością. Poniedziałki, środy i piątki.
Od g. 3 $\frac{1}{2}$ —4 $\frac{1}{2}$ **Gutwein J.** Choroby chirurgiczne i zębów. Codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Od 4—5 **Benni K.** Chor. uszu. W poniedz., środy i piątki.
Od g. 5—6 **Perkowski S.** Lek. ord. szp. Ujazd. Cho. weneryczne i chirurgiczne organów moczopłciowych. Codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Opłata za poradę kop. 40. Zupelnie niezamozni otrzymać mogą bilety bezpłatne od lekarzy lecznicy.

Cygara Hawańskie.

Do składów moich:

- I. **Krakowskie-Przedmieście nr 9.**
- II. **Nowy-Swiat nr 9.**
- III. **Senatorska róg Rymarskiej.**
- IV. **Nalewki nr 24.**
- V. **W Płocku, Rynek Kanoniczny,**

nadszedł transport **Cygar** importowanych, których dobroć polecić mogę. —272—

J. Rosenblum.

Od Lecznicy Nowy-Swiat 55.

— **Dr J. Rogozński** przyjmuje z chorobami kobiet, codziennie od 12—1; w domu od 3—6 po południu, zaś rano do 9-tej biednych bezpłatnie. **Nowogrodzka 25.** —1121—

KORESPONDENCJE PRYWATNE.

— Gwiazdce.

Zwątpienie jest często udziałem najsilniejszych przez długi, bardzo długo, a w życiu przemijając zwykle wszystko prócz — boleści... —1125—

Wysokość wody na rzece Wiśle stóp 6 cali 2.

Przez Rząd zatwierdzony i kaucjonowany

DOM KOMISSOWY pod firmą SALA LICYTACYJNA PRYWATNA

Miodowa № 10, 1-e piętro.
1) Przyjmuje na sprzedaż wszelkie ruchomości, towary i wyroby fabryczne.
2) Wyprowadza takowe każdodziennie z wolnej ręki, a we Czwartki przez licytację.
3) Wielki wybór meblinowych i używanych, tak wykwintnych, jakoteż skromnych. Obstalunki na roboty tapicerskie.
4) Dywany, serwety, lustra, żyrandole, biżuterja, porcelana, szkło, garderoba.
5) Obrazy, przedmioty sztuki, brzozy i wszelkie wyroby galanteryjne, kufrы, walizy i t. p.
Otwarta codzień od godz. 9 rano, do 7 wieczór. w Świąta od 12 do 6. 27

Ponieważ warunki lokalne zmusiły mnie, do wycofania się z interesu handlowego, prowadzonego przez firmę „Beer Fein“, przeto otwierając interes węgłowy pod firmą własną, mam honor polecić się nadal łascie i względem szanownych moich odbiorców, jacy dotąd zaufaniem zaszczycać mnie raczyli. Handel prowadzić będę nadal z tą samą starannością, jaka mi względem dotychczasowych zjednała. — **CH. BRANDEIS.** — Ulica Twarda № 9a. 853r

OGŁOSZENIE

W dniach 10 i 17 Kwietnia 1883 r. w Wydziale IV Sądu okręgowego, będą sprzedawane w drodze działów:

Possesje Nr 1753abc i 149.

1) W dniu 10 Kwietnia Possesja № 1753abc, obejmująca 111,021,164 ł. □, położona w najzdrowszej i najwięcej budującej się obecnie okolicy, w pobliżu przystanku tramwajów—przy ulicy Koszyki, posiadająca frontu od tejże 227 $\frac{1}{2}$ ł., od ulicy Kaliksta 301 $\frac{1}{2}$ ł., od ulicy Nowej Wsi 141 ł., na przestrzeni tej znajdują się: Pałacyk masiv murywany, z czasów Stanisława Augusta, o 9 wygodnych i eleganckich pokojach, z werandą na ogród angielski; 2 domy murywane, 3 oficyny, stajnie murywane dla koni wyseigowych i zabudowania gospodarcze, na całej miejscowości park angielski, o ładnych i starych drzewach, dobrze utrzymany. 2) W dniu 17 Kwietnia Possesja № 149, na Przedmieściu Pradze obejmująca 53,745 ł. □, położona przy ulicy Targowej, granicząca z jednej strony z nowo otworzonym bazarem, z drugiej ze stacją dr. żel. Warsz. Petersburskiej, przy linii tramwajowej, posiadająca frontu od ulicy Targowej 63 lok. Na przestrzeni tej znajdują się dwa domy frontowe, murywane, piętrowe, stajnie doskonale urządzone i inne zabudowania gospodarcze, w dobrym stanie. Blizsze wiadomości co do planów tych posesji, oraz warunków sprzedaży, w **Kantorze Leona Krupckiego** pod Kopernikiem. 854r

Wspólnik

z kapitałem od rs. 4,000 do 5,000, potrzebny jest do Fabryki egzystującej od dwóch lat, zapewnia się na czysto 20%. Gdyby zaś osoba przystępująca do spółki była kawalerem i chciała się zająć oglądaniem to może mieć przy Fabryce mieszkanie. — Blizsza wiadomość przy ul. Trębackiej, u **F. Wierzbickiego i Spółki.** 746r

Księgarnia Gebethnera i Wolffa, otrzymała na Skład główny świeżo wyszłą z druku książkę O Konwencji Petersburskiej Towarzystw Ubezpieczeń działających na gruncie tutejszym,

przez **BRONISŁAWA MAYZLA.**

Gena kop. 30.—Ma nadto na składzie tegoż autora:

Podręcznik ubezpieczeń od ognia.—Cena rs. 1. 862—r
Słowo o stanowisku kobiety na polu ubezpieczeń życiowych.—Cena 30 k.

Breslauer Zeitung.

Rok 64.—Trzy wydania dziennie.
Jedyny wielki dziennik liberalny na Szlązku.

Wszystkie urzędy pocztowe Niemiec, Austrii, oraz Rosji, Królestwa Polskiego i Włoch, przyjmują prenumeratę na Breslauer Zeitung.
Ogłoszenia w „Bresl. Zeitung“ mają wielką pożyteczność. 780

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI.

Pismo tygodniowe ilustrowane dla Kobiet

wychodzi w formie pism ilustrowanych warszawskich i każdy numer obejmuje półtora arkusza druku części literackiej. Do każdego numeru dołączony zostaje dodatek półarkuszowy ilustrowany, ubiorom i robotom damskim przeznaczony, brany ze słynnego pisma berlińskiego **Modenwelt**. Dodatków tych każdy prenumeratorka w ciągu roku otrzymuje sztuk 80, a mianowicie: a) arkuszy z drzeworytami sztuk 48; b) tablic z krojami 16; c) rycin kolorowanych paryżskich sztuk 16.

Prenumerata wraz z przesyłką pocztową wynosi kwartalnie rs. 2 kop. 50, półrocznie rs. 5, rocznie rs. 10, w Warszawie kwartalnie rs. 1 k. 80, miesięcznie k. 60

PRZYJACIEL DZIECI,

Pismo tygodniowe ilustrowane,

wychodzi w powiększonym formacie, z ilustracją starannie prowadzoną i z dodatkiem półarkuszowym dla mniejszych dzieci, co tydzień do każdego numeru dołączanym. Dotychczasowa dążność pisma, bawić i uczyć zarazem, zachęcać do wszystkiego co dobre, a wstręcić od złego, pozostanie i nadal głównym zadaniem redakcji.

Prenumerata wynosi w Warszawie kwartalnie rs. 1 z przesyłką pocztową kwartalnie rs. 1 kop. 25, półrocznie rs. 2 kop. 50, rocznie rs. 5.

Adres: do **Jana Kantego Gregorowicza**, Redaktora Tygodnika Mód i Przyjaciela Dzieci, Widok Nr 2

- U Wydawcy, oraz we wszystkich księgarniach znajdują się do nabycia dzieła:
1. **Klin klinem**, nowella, J. I. Kraszewskiego. Cena kop. 60.
 2. **Zaklęta Księżniczka** nowella J. I. Kraszewskiego. Cena kop. 60.
 3. **Przyjaciel Dzieci** z lat upłynionych, w kompletach czteroczęściowych. zbroszury wany rs. 3, ozdobnie oprawny rs. 4; z r. 1882 zbrosz. rs. 4, opraw. rs. 5.
 4. **Macocha**, przez Wilkońską. Tom 1, kop. 70.
 5. **Mrowin i Trock**, przez Wilkońską. Tomów 2, rs. 1.
 6. **W pałacu i chatce**, Auerbacha, rs. 1 kop. 20.

Osoby nadsyłające pieniądze na powyższe dzieła, wprost do Redakcji Tygodnika Mód i „Przyjaciela Dzieci“ w Warszawie, będą miały takowe przesyłane bezpłatnie.

EMIL SŁIWSKI Wydawca

Potrzebni Uczniowie

do fotografii
w wieku 13—15 lat, dobrej kondyty, z początko wemi naukami szkolnemi. Wiadomość Chmielna 22, mieszk. 1, rano do godz. 9 $\frac{1}{2}$ po południu od 5 do 7. 1000

Restaurant Alexandre

Krakowskie-Przedmieście № 36, wprost Saskiego Placu. 887
Wydaje codziennie od godziny 1 do 6 po południu **Obiady z karty po kop. 15, 20, 25 i 30 za porcję.**—Potrawy w wielkim wyborze smacznie i na świeżem maśle przyrządzane.—W niedziele i czwartki **flaki** po włosku.—**Wino** wyższych gatunków kop. 15 kieliszek i kop. 20 szklanka.—Codziennie świeże **Ostrygi, Ryby** i inne **delikatesy.**—Znane **Paszety** na sposób Strasburski funt po rs. jeden.—Restauracja z gabinetami pozostaje otwarta do późnej nocy.

Łózka i Kołyski żelazne.
Filtry patentowane do wody.
Umywalnie z pedałem i zwyczajne.
Pryszniczce pokojowe
Wianki paryżskie,
Water i Luftclozety.
Naczynia i przybory kuchenne,
poleca: 538

Alfred ORTHWEIN, Czysta 6.

Przysposobienie i sprzedaż niżej wymienionego środka, jako niezawierającego w swym składzie części szkodliwych dla zdrowia, dozwolone na ogólnych zasadach handlu.

Szwedzki Balsam Roslinny

„ELEOPAT“

przez prowizora aptekarza **Kinnena**, w Petersburgu, wynaleziony i wyrabiany z soków roślin i mchów rosnących na stokach gór Finlandzkich i Szwedzkich, podług formuł farmakopei russkiej, jest jedynym doskonałym środkiem, dla porostu i wzmocnienia włosów, jako też do skutecznego usunięcia łupieżu, z głowy. Balsam ten zalecany, przez wielką znakomitość lekarskich, przez Cesarstwo, przewyższa wszystkie podobne środki co do skuteczności. Już po użyciu 2 flakonów, skóra nabiera takiej jednolitości, iż wypadanie włosów ustaje.—Sposób użycia dołączony jest do każdego flakonu.—Cena rs. 1 kop. 50, z przesyłką pocztą, rs. 2.—Sprzedaż hurtowa, i detaliczna, w perfumerji **Aleksandra Kocna**, ulica Krakowskie-Przedmieście № 88, w Warszawie. 435

Fabryka Kas ogniotrwałych i mechanicznych robót Franciszka Kopic,

26 ulica Elektoralna 26,
poleca wybor Kas gotowych, jako też przy-
jmuje obstarunki na Kasy pancernowe, żela-
zne biurka i wszelkie roboty mechaniczne.
Tęż co Kasę moją otworzy bez moich klu-
czy prze naczam 500 rs. nagrody.

Geny nizkie stale. 989

Osoba młoda,

obeznana z handlem, życzy sobie
objąć miejsce kasjerki, lub do sprze-
dazy w magazynie mód, bielizny lub in-
nym handlu, w razie ządania może być
przedstawiona kapeła w otówce. Oferty
prosi składać pod lit. G. G. w biurze
ogłoszeń Rajchmana i Fendlera, Senator-
ska № 18. 840r

Z powodu wyjazdu, jest do odstąpienia na
b. korzystnych warunkach

Elegancko urządzony SKLEP,

z wyrobami tabacznymi, materiałami
piśmiennymi i galanterją, w punkcie tym
potrzebny jest Skład wyrobów rękawicni-
czych. Wiadomość u p. Kotendowskiego,
Elektoralna № 29. 1014

SKLEP

obszerny z pokojem, do wynajęcia w b. pa-
łacu Zamojskich, pod Kopernikiem. Wia-
domość bliższa w kantorze Leona Kru-
peckiego. 856r

W najpiękniejszej części miasta do
sprzedania bez pośrednictwa dom mu-
rowany średniej wielkości, w najlep-
szym stanie i z wszelkimi wygodami
urządzony. Warunki wypłaty bardzo
dogodne.—Bliższa wiadomość przy ul.
Żurawiej № 24, 1 piętro, miesz. 3. 861

Koński Ząb

amerykański, w wyborowym ga-
tunku, jako też wszystkie inne
Nasiona otrzymał dom handlo-
wo-komisowy, Nasion i Machin
Rolniczych, w Warszawie, ulica
Miodowa Nr 15. 760

A. Rodkiewicz.

CERATY!

Ceraty damastowe na serwety bia-
łe i kolorowe.
Serwety damastowe nasładujące
gobeliny w
różnych kolorach.

Skóra amerykańska na pokrycie
mebli i po-
wołów, „CROCKETT”, w różnych ko-
lorach, mat i glans.

Cerata podłogowa różnej szerokości.

Ceratowe Dywany pod stoly, umy-
walnie itp.

Ceratowe Chodniki od 25 kop. za
łokieć.

Ceratka gumowa na kompresy i
rany.

Wyksatyna biała i czarna, na pod-
kłady.

Płótno gumowe na podkłady dla
chorych i dzieci,
jedną i dwu stronnie.

Pataratki ceratowe różnej wiel-
kości,

polecają
w wielkim wyborze 745

F. Wierzbicki i Sp.
róg Wierzbowej i Trębackiej.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 30 Marca (11 Kwietnia) r. b., o godzinie 11 rano, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na wykonanie w r. 1883 robót brukarskich, w 4 i 6 oddziale inżynierskim m. Warszawy, od sumy około 4871 rs.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy miasta Warszawy na złożone w tejże Kasie vadium w ilości rs. 490 i na koszt ogłoszenia rs. 40, które niutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będą.

Warunki i anszlak, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wykonania w r. 1883, robót brukarskich, w 4 i 6 oddziale inżynierskim m. Warszawy, za sumę N. N. rs., N. N. k., (wypisać literami), poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy vadium w ilości rs. 490 i na koszt ogłoszenia rs. 40, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko

795—r

CERATY-OBRSY-SKORĘ

najlepszego gatunku, ceratowe białe, amerykańską na meble,

GZEMSY-ROLETY

do firanek do okien

poleca po najprzystępniejszych cenach skład obić papierowych

SEWERYNA MAZUR i S-ki

Plac Teatralny, Pałac Blanka, 38r

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 30 Marca (11 Kwietnia) r. b., o godz. 11½ rano, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus, przez opieczetowane deklaracje na wykonanie w r. 1883 robót brukarskich, w 5 oddziale inżynierskim m. Warszawy, od sumy około 4.295 rs.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy m. Warszawy, na złożone w tejże Kasie vadium w ilości rs. 430 i na koszt ogłoszenia rs. 40, które niutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będą.

Warunki i anszlak są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu ka-
żdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wykonania w r. 1883, robót brukarskich, w 5 oddziale inżynierskim m. Warszawy, za sumę N. N. rs., N. N. kop., (wypisać literami), poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie m. Warszawy, vadium w ilości rs. 430 i na koszt ogłoszenia rs. 40, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

785—r

Magistrat miasta Warszawy

Dnia 30 Marca (11 Kwietnia) r. b., o godz. 12 w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy, licytacja in minus, przez opieczetowane deklaracje na przebudowanie miejsc ustępowych, w Warszawskim policyjnym areszcie, od sumy anszlagowej rs. 1.390.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy m. Warszawy na złożone w tejże Kasie vadium w ilości rs. 140 i na koszt ogłoszenia rs. 4, które niutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będą.

Warunki i anszlak są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się przebudowania miejsc ustępowych w Warszawskim areszcie policyjnym, za sumę N. N. rs., N. N. kop., (wypisać literami), poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie m. Warszawy vadium w ilości rs. 140 i na koszt ogłoszenia rs. 40, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

784—r

Od lat 38 egzystująca

Jedyna Patentowa

na Królestwo i Cesarstwo,

Fabryka Gorsetów

Jana Bernhard

w WARSZAWIE,

ulica Miodowa Nr 2,

pałac Dyzmański, drugie wej-
ście od ul. Podwal № 3.

poleca
Wielki wybór Gorsetów
własnego wyrobu jakoteż i
zagranicznych, oraz przy-
jmuje do prania i reperacji,
po cenie umiarkowanej.

UWAGA.—Mam honor zwró-
cić uwagę Sz. Dam, że tylko
moje jedyna fabryka otrzyma-
ła patent przyznania wynalaz-
ku, na maszyny własnego
pomysłu do tkania gorsetów
bez szwu. 696

!TANIO!

Magazyn Bławatny

WYROBOW
krajowych i zagranicznych,
pod firmą

W. Kleczyński i S-ka

Krakowskie-Przedmieście Nr 58,

w gmachu Resursy Obywatelskiej,

otrzymał na sezon wiosenny i letni,
wielki wybór towarów i sprzedaje
takowe, jak zawsze, po cenach bar-
dzo niskich, mianowicie:

Materiały w kratkę, łokieć po kop. 13
Cherveuil 18, 25, 35 i 40.

Chardon jaspé 2 łokcie szerokości,
łok. po kop. 75.

Repsy 2 łokcie szerokości,
łok. po kop. 2½ i 30.

Kaszmiry kolorowe, w różnych kolorach,
łok. po kop. 70.

Kaszmiry czarne, 2 łok. szerokości, łok.
p. k. 70, 80, 90, rs. 1, 1.10,
1.25, 1.50, 1.60, 1.80, 1.95.

Kaszmir d'eté czarny, łokieć po k.
55 i 65.

Tartara 2 łok. szor., w najświetlejszym
desen., łok. po rs. 1.15 i 1.25.

Crêpe fantaisie 2 łok. szerok., łok.
po rs. 1.20. 720

Wprawne robotnice

papierosów i cygar

znają zaraz korzystnie zajęcia w fabryce
tabaczniej „UNION” ul. Mar-
szałkowska № 1447/27. 809

POTRZEBNĄ JEST do Łodzi:

1) BONA do dziewczynki 8-letniej,
władająca językami: niemieckim i
francuzkim, która znalazłaby także i sycy-
e.
2) Pokojówka. 3) Kucharka, rozu-
miejąca prócz języka polskiego i nie-
mieckiego i posiadająca dobre świadectwa.
Wiadomość w Łodzi, w biurze francuzkiej
przedzadni Leona Allarda i S-ki. 857r

ZIARNA GORCZYCY DIDIER

Zalecane przez Znakomitości lekarskie
przeciwko

Chorobom Żółdka,

Wątroby, Obstrukcji,

Liszajom, Hemoroidom,

Reumatyzmom.

Skład hurtowy: DIDIER

20, bou. Poissonnière, w Paryżu

Sprzedaje się w wszystkich Aptokarzy i Drozistów.

Skład sukna i papieru pod firmą

A. Biernath i M. Górecki,

przeniesiony od 1 Kwietnia na Długą 22.

NOWOŚCI PERFUMERYJNE

Najwyższej doskonałości i wykwintności
pod nazwą

BRISA DE LAS PAMPAS

Skład Główny tych artykułów na
Warszawę, w Perfumerji

ALEKSANDRA LIPINK,

Wierzbowa róg Niecanej N. 1.

Bogaty dobór Perfum i Kosmetyków z naj-
więcej renomowanych fabryk Paryża i Lon-
dynu.—Ceny najniższe. 994

Cenniki na żądanie wysyłają się franco.

Poudre Rosalbine

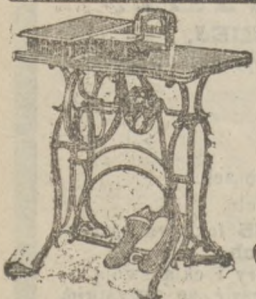
najnowszego wynalazku, wprowadzony w użycie w najmłodszym Paryżkim świecie, spreparowany na glicerynie, podług najścisłych higienicznych zasad. **Puder Rosalbine** najnowszy, prawdziwy fenomen w sztuce kosmetycznej, pokrywa twarz naturalną białością tak delikatną, że osoba używająca nie może być posądzoną o upiększenie twarzy.—Cena rs. 1, z puszką rs. 1 kop. 50. — **Perfumerja Renaissance Nowy-Swiat** № 41 i u **Leona Nowo-Senatorska** Nr 4. 345

MAGAZYN MEBLI

wielki wybór wykwintnych i skromnych świeżych fasonów.—Kupno i wynajem mało używanych.

Zaleski i S-ka,
Marszałkowska № 63. 36r

Dokładność i wykończenie firma gwarantuje.—(Ceny niskie ale stałe).

Maszyny do szycia,
na tygodniowe raty po rs. 1.

Juljan Berg,

14. Mazowiecka 14. 73r

Kantor Nauczycieli (kancjonowany) i Bon różnej narodowości ZAŁĘSKIEJ,
NIECAŁA № 4. 36r

Trzydzieści jeden Wołów

wyborowych, opasowych, na prowincji jest do sprzedania. Wiadomość: ul. Złota № 16, stróż wskaze. 1007

Do sprzedania

APTEKA

w osadzie Krasnosiele. Bliszej wiadomości zasięgnąć można w składzie materiałów aptecznych p. Mrozowskiego. 974

Różne SKLEPY

z urządzeniem gazowym, są do wynajęcia od 1 Kwietnia, oraz różne lokale od 1 Lipca, przy ulicy Elektrycznej i Zimnej pod № 13, Wiadomość u Rzadcy domu. 954

Do sprzedania

MAJĄTEK

wólk 19, z inwentarzem żywym i martwym, zabudowania w dobrym stanie, 10 wiorst od stacji kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, bez pośrednictwa osób trzecich. Wiadomość: Podwał № 14, mieszkania 16. 991

Skład

Piwa Butelkowego przy Bednarskiej, dawniej w domu Dobroczyńności, obecnie pod № 15, poleca Piwo Lagrowe, Bawarskie, oraz Porter na sposób angielski. Biorącym po 20 butelek odstępnie się stosowny rabat. Przytem proszę zwrócić uwagę, ażeby każda butelka była opatrzona etykietą firmy F. J., oraz upraszam o łaskawe niszczenie etykiet na próżnych butelkach, dla uniknięcia nalewania piwa przez podrzędne firmy, w te same butelki. 1016

Francuzka

z bardzo dobrymi świadectwami, jest do wzięcia zaraz. Wiadomość: Nowogrodzka № 33, miesz. 1, dowiedzieć się można od godziny 10-ej do 1-ej po południu. 1024

Korzystne dla Panien

uzdolnionych, bądź w ręcznym, bądź w maszynowym szyciu kapeluszy słomkowych, daje zajęcie **fabryka Kapeluszy M. Rezyńskiego.** — Mylna 7. 995

P. HOFERT,

Senatorska Nr 2,

poleca na nadchodzący sezon: wielki wybór Parasoli i Parasolek w najnowszych fasonach, Szkice i Modele do kostjumowych obstalunków, oraz Rękawiczki i Krawaty. 859

BÓL ŻOŁADKA

WINO Z PEPSYNY BOUDAULT

Smak tego wina jest bardzo przyjemny, od 25 lat jest w użyciu z wielce pomyslnym skutkiem, w dolegliwościach: braku apetytu, kurczach żołądka i w ogóle przy nieregularnym trawieniu.

Pepsyna «BOUDAULT» uznana została przez Akademię medyczną w Paryżu i zaszczyconą pierwszorzędnymi medalami na wystawach: w Paryżu 1867 r.— w Wiedniu 1873 r.— w Filadelfii 1876 r.— i w Paryżu 1878 r.

W PARYŻU: **Hottot-Boudault, 7, AVENUE VICTORIA.**

Składy w Warszawie u pp. Mrozowskiego, Spiensa i Syna, Kucharzewskiego, Ziemińskiego, Stejnera, pani Sierzputowskiej i we wszystkich aptekach.

KAPSUŁKI PP. GRIMAULT I K° Z ROŚLINY MATICO

GRIMAULT I K°, Aptekarze

Skuteczność niezawodna w leczeniu rzeżączek bez utrudzenia żołądka, które zawsze pociąga za sobą użycie kapsulek z kubeką w płynie.

SKŁAD W PARYŻU, 8, ULICA VIVIERNE I W GŁÓWNYCH APTEKACH.

SKŁAD

Materiałów opałowych, Owsa i Siana prassowanego
Łapińskiego Augusta i S-ki.

Skład Jerozolimska Nr 73.—Kantor Składu, Zgoda Nr 1, wprost Przeskok.

Parowa Fabryka Krochmalu Pszennego

„KSA WERA“

przy ulicy Muranowskiej Nr 4.

POLECA KROCHMAL I PUDER SWEGO WYROBU

Śprzedaż hurtowa na miejscu. 41r

Przygotowanie i sprzedaż poniższego środka, jako nie zawierającego w sobie części szkodliwych dla zdrowia, dozwolone na ogólnych zasadach handlu.

Dra Fr. Lengiel'a

Balsam brzożowy.

Sam sok drzewny, otrzymywany z brzozy przez wywiercenie pnia tejże, od najdawniejszych lat, jest najdoskonalszym środkiem upiększenia twarzy; przerobiony zaś według przepisów wynalazcy, wywiera skutki prawdziwie zadziwiające. Pociera się nim wieczorem twarz lub inne miejsca skóry, nazajutrz już naskórek się wygładza, przez co pleć staje się nadzwyczaj białą i delikatną.—Balsam ten wyrównywa zmarszczki na twarzy, oraz znaki ospowe, nadając jej kolor młodości, skórze nadaje białość, delikatność i świeżość, usuwa w krótkim czasie piegi, plamy wątrobiane, czerwonosć nosa, węgry i inne nieczystości skóry.—Cena słoika wraz z przepisem rs. 1 kop. 50.

Składy w Warszawie: u p. **Aleksandra Kocha,** Krakowskie-Przedmieście Nr 83 i u pp. **Leona i S-ki,** Nowo-Senatorska 4.

Pierwszy wielki transport Parasolek damskich,

najmłodniejszych, otrzymał skład **B. Grüdiger,** czystujący od lat 20, przy rogu ulicy **Granicznej i Żelaznej Bramy** sklepu № 16, i poleca takowe po cenach nader umiarkowanych. 857

Korzystny Interes,

dla pp. utrzymujących krowy w Warszawie, jest do sprzedania z powodu wyjazdu, jedenaście tysięcy łokci □ Placu z domem drewnianym, gontami krytym, nie wykończonym, dom frontu łokci 19, szerokości 14, za rogatką Wolską, przy kolei obwodowej, graniczy z placem obozowym Powązki, gdzie jest bliski pastewnik. Kupić można bardzo tanio. Blisza wiadomość: Solna № 8, u Emilji Lelejko. 990

Specjalny Zakład Angielski

wyłącznie
Kucia Koni!
RYSZARDA CHAPMAN,

nowo-otworzony przy ul. **Camlelnej** № 10, poleca się.—Wieloletnia praktyka właściciela zakładu i nieustające poświęcenie się zawodowi, daje gwarancję dokładnego i po cenach możliwie umiarkowanych, wykonywania powyższych robót. Tamże potrzebny est uczeń. 245r

!! N O W O Ś C I !!

!!! Gumowe !!!

Kołnierzyki i Mankiety,
najświeższe fasony,
jak również:

Spinki do tyche,

polecają w wielkim wyborze

F. Wierzbicki i S-ka,

róg **Wierzbowej i Trebackiej.**

PP. Mandlującym znaczny rabat! 744r

WINO MARIANI

Z PERUWIANSKIEM KOKA (VIN MARIANI)
Najprzyjemniejsze i najskuteczniejsze z WIN TONICZNYCH I WZBUDZAJĄCYCH
Zalecane przez lekarzy przeciw **Anemji, Bładaczce, Złemu trawieniu, Chorobom organów oddechowych i Osłabieniu organu głosowego.**
Znajduje się:
W PETERSBURGU u PP. STOLL i SCHNIDT
w Warszawie: we wszystkich aptekach
W Paryżu:
u P. MARIANI, 41, boul. Haussmann

Przysposobienie i sprzedaż niżej wymienionego środka, jak nie zawierającego w swym składzie części szkodliwych dla zdrowia; dozwala się na ogólnych zasadach handlu.

Proszek Kajenny

na wszelkie robactwo domowe, przewyższający w skutku proszek perski, za który cagle odbieram pochwały, ale tylko z mojej firmy i za ten ręczę, gdyż bywa podrabiany.

Trociczki, Proszek i Płyn niezawodny środek na wyniszczenie móli.

TYNKTURA NA PLUSKWI

która niszczy je w jednej chwili z ich zarodkami i przewyższa w skutku nazwy zagraniczne.

POWIDŁA INDIJSKIE

na Myszy i Szczury, od których natychmiast padają.

Proszek Perski,

poleca główny Skład Zapalek i wyrobów chemicznych **T. Kozłowski,** dawniej **W. Dziewickiego,** p. zy ul. **Senatorskiej** № 25, obok cukierni Ferrarego. 948

1013 PROŚBY

do wszystkich władz, tłumaczenia, kontrakty i umowy, redaguje Biuro b. urzędnika Zawadzkiego. **Królewska 43, róg Grzybow.**

KARTONAŻE

do wszelkich gałęzi handlu
PAPIEROSÓW opakowanie imituj. cedry.
CYGAR
PUDEŁKA APTEKARSKIE.
KASETKI do LISTÓW i pudełka do kart
wizytowych.
PUDEŁKA do biżuterji.
PUDEŁKA z PRZEGRÓDKAMI itp.

Karol Neddermann,
WROCLAW.

Próbki franco po nadesłaniu porta. 864

WAŻNE DLA RODZICÓW!

W Szkole pr. mekiej przy ul. Twardej № 17,
mogą być umieszczeni uczniowie chcący się
przygotować gruntownie do szkół rządowych.
Tamże potrzebny stały pedagog. 998
998 **T. L. Grabowski.**

TANIO

do sprzedania **bufet nowy**, wraz z półka-
mi oszklonemi na urząd robione, elegan-
ckie, zdadne do szynku i do każdego inne-
go zakładu.—Wiadomość: Praga, ul. Brze-
ska № 215, lit. C. u rządcy domu. 1010

Rs. 10 nagrody.

W Piątek dnia 23 Marca, o godzinie 5-oj
rana, zgubiona została, podczas wyjazdu
z foksalu Petersburskiego Mułka tumakowa.
Łaskawy znalazca raczy się zgłosić na uli-
ce Chmielna № 62a, mieszk. № 5 1026

WARSZAWSKA PAROWA FABRYKA CZEKOLADY, CUKRÓW DESSEROWYCH I KARMELKÓW, E. Kwiecińskiego.

HANDLUJĄCYM RABAT.

Skład Główny

28 LESZNO 28.

Cenniki na żądanie franco.

HANDLUJĄCYM RABAT.

Filja Fabryki

14 RYMARSKA 14.

Cenniki na żądanie franco.

Poleca **CZEKOLADY** w wyborowych gatunkach tabliczkowa i w proszku, wielki wybór najrozmaitszych gatunków de-
sserowych **Czekoladek**, przysposobionych na sposób Sucharda. **KAKAO** w tabliczkach i taflach, oraz **KAKAO** Kuracyjne,
sproszkowane, pozbawione tłustych części, przyrządzone na sposób Hiszpański. Czekolada tabliczkowa odznacza się należytą
twardością i szklistą łamliwością, która po ugotowaniu staje się delikatnie płynną. 824

DUBBELN

KAPIELE MORSKIE POD RYGA,

Stacja Drogi Żelaznej, Parostatku, Po-
cztowa i Telegraficzna:

Sześciuście położone pośród lasów jodłowych. Kąpiele **Dubbeln** z okolicami, odwiedza blisko 50,000 gości kąpielowych.
Nowy wielki dom towarzyski z parkami, restauracją, salą koncertową i do tańca; gabinetami: damskim, do gry
i czytania z licznymi gazetami; lekarze, apteka. Chorzy znajdą wszystkie naturalne, kaukaskie i zagraniczne, oraz sztuczne
wody mineralne, gorące i zimne kąpiele wszelkiego rodzaju. **Kumys**. Kompletnie umi. mieszkania familijne i pojedyncze
pokoje z praniem i usługą w domu towarzyskim i graniczących z nim willach. **Table d'hote**; kuchnia rosyjska, francuska i nie-
miecka, całkowiłe pensje. Wielka i sławna kapela **Juljusza Laube** została zaangażowana na sezon tegoroczny i będzie grywać
dwa razy dziennie. **Bale** i zabawy kwiatowe będą miały miejsce. **Zakłady restauracyjne** otwarte od 1 Kwietnia do 16 Wrze-
śnia.—Blizszych objaśnień udzieli **Dyrekcja Towarzystwa Kąpielowego Dubbeln** do 15 Maja w Rydze, grosse Schlossstrasse
№ 1, na parterze, różnież zaś w domu towarzyskim w Dubbeln. 832—r

Nowo-otworzona **FABRYKA i MAGAZYN** wszelkiego rodzaju

KAPELUSZY i CZAPEK męzkich,

po cenach przystępnych,

W WARSZAWIE,

Elektoralna Nr 5, wprost Banku.

BRUNO.

779

MASZYNY DO POŃCZOCH, uznane za najlepsze.

JULJAN BERG, Mazowiecka Nr 14. r-43

WAŻNA WIADOMOŚĆ

dla PP. Kupców, Fabrykantów i Przemysłowców.

Do wynajęcia od 1 Lipca r. b., w domach po fabryce Laferme, przy rogu ulic Marszałkowskiej i Złotej.

18 otworów sklepowych od ulicy Marszałkowskiej.

Wielkie sale na 1-m piętrze, mogące się łączyć ze sklepami.

Lokale i obszerny ogród w podwórzu, na bawarję i zakład restauracyjny.

Wielkie sale na zakłady fabryczne i przemysłowe.

Jeden z domów, mianowicie od ulicy Złotej może być w całości wydzierżawiony.

Wiadomość w Magazynie Mebli Piechowskiego i S-ki, Marszałkowska Nr 60, 1-sze piętro, od 10 do 1 i od 4 do 6

818r

Nauka i wychowanie.

Niemiec młody, dobrze wychowany, po-
szukuje miejsca do dzieci. Krakowskie-
Przedmieście № 7, prawa oficyna, m. № 28,
na dole. 4119

Gwernantka potrzebna jest na wieś dla
przygotowania małego chłopca do gim-
nazjum. Wiadomość: ulica Żurawia № 11A,
u stróża. 4117

Przygotowuję młodzież do różnych egz-
aminów szkół wojskowych, realnych że-
nieńskich. Cena umiarkowana. Marszałkowska
№ 6, mieszkania 6. 3724

Osoba, przyzwita francuska lub polka,
omówiąca dobrze po francusku, w wieku
30 do 40 lat, znajdzie miejsce od 1 Kwie-
tnia r. b. jako bona do dzieci i do wyre-
czenia jani w gospodarstwie domowym; wy-
magana jest bezwarunkowo dobra reko-
mendacja. Wiadomość u właścicielki domu:
ulica Marszałkowska № 44, poniedziału go-
dzina 11 a 3 po południu. 4101

Nauczyciel niemieckiego, szuka miejsca
(demi place) przy ruskiej familji. Oferty
pod lit. W. R. 9, uprasza składać w kan-
torze Kurjera Warszawskiego. 3209

Lokcyj konwersacji niemieckiej poszuku-
je. Adres: pedagog w hotelu Saskim. 574

Nauczycielka polka, młoda, potrzebna
jest na wyjazd. Wiadomość: Chmielna
№ 32, mieszk. 5, u doktora, od godz. 4—6.

Posady i prace.

Słuszarze zdolni, obeznani z tokarską ro-
bota, zdają się zatrudnienie; jakoteż
poszukuje się uczeni. Elektoralna № 26. 4028

Ogrodnik k dobremu świadectwami, ka-
walier, potrzebny od 1-go Kwietnia. Wi-
adomość: Miodowa № 15, u p. rejsanta Kier-
snowskiego. 4123

Panny potrzebne są do kwiatów, podreż-
ne i uczone. Freta № 30. 4081

Panny zdolne do szycia na maszynie i ro-
bot ręcznych, przyjmują się. Wiadomość:
Nowolipki № 3, na 2-m piętrze. 4125

Poszukuje się agentów, do sprzedania
maszyn do szycia. Wiadomość w składzie
maszyn. Mazowiecka 14. 533

Słuszarze uzdolnieni w samodzielnym wy-
rabianiu dziesiętnych wag i blaszanych
łożek, mogą znaleźć korzystne zatrudnienie
u M. Schanz'a w Kijowie. 3728

Kupno i sprzedaż.

Portepiany: Zagraniczny koncertowy, Kral-
la, Holera, Scharödera, wszystkie z angiel-
ską mechaniką i Pianina zagraniczne czar-
ne, systemu amerykańskiego, do sprzedania.
Nowogrodzka 25, mieszkania 29.

Koronki ruskie, do sukien i bielizny białe,
Kszare, ereme i czarne, po cenach bardzo
przystępnych. Nowy-Swiat 19, mieszk. 17,
w poprzecznej oficynie. 477

Kwity lombardowe, złoto, srebro, kupuje.
Sofia № 15, m es kania 7. 4142

Wyprzedają wyroby, tokarskie: cygar-
nietki barsztynowe i rozmaite inne, cy-
buchy wiśniowe, fajki, laski, korkownicy do
butelek, rączki do gazet, narzędzia chirur-
giczne cynowe, wszystko po cenach znacz-
nie niższych z powodu zupełnego zwinia-
cia interesu. F. Frybes, Elektoralna № 9.

Do sprzedania: sukna czarna, szlafro-
czek i wiele innych rzeczy. Ul. Chmielna
w 13a, stróż wskaze. 4144

Dwa stoły dębowe, bi ardowe, elegancjo
wykończone, do sprzedania w zakładzie
wrobów stolarskich, cena niska. Dzielna 9a.

Portepian wiedeński, czarny, gabinetowy,
bardzo mało używany, do sprzedania. Ul.
Twarda № 3, stróż wskaze. 4031

Głównego szuwaks glicerynowy, kon-
serwujący wyborne obuwie, oraz atra-
ment we wszystkich kolorach, dostać można
w sklepach Warszawy i Królestwa, jakoteż
w fabryce przy ulicy Nowy-Swiat 58. 372

Pomansów i powieści 3,500 tomów do
sprzedania. Księgarnia B. Boleszewca,
Saski Plac № 5, róg Królewskiej. 3828

Kamaszy i pończoch dziecięcych, trwa-
liwych, po cenach fabrycznych, przygoto-
wała znaczny zapas pracownia Fijałkow-
skiej, Marjańska № 4. 3949

Zegarek złoty męzki, trzy zegary: jeden
z nich antyk, pierścionki z brylantami,
szkatulka podróżna z srebrnymi przybora-
mi do golenia, dwa stoliki orzechowe, je-
den konsolkowy do kart, kanarki dobrze
śpiewające z pozytywki. Ulca Clara № 1,
mieszkania 20. 3082

Książki różne, stare i nowe, kupuje sprze-
daje i zamienia księgarnia i antykwarnia
A. Rosenweina przy ulicy Mazowieckiej
№ 2, w Warszawie. 403

Tanio do sprzedania! Bronzy, biurko, ze-
gary, antyki, dywany perskie, obrazy o-
lejne i akwarelle. 37 Leszno, m. 13. 2963

Dom komisowo-handlowo-rolniczy hr. H.
Sklarbek i S-ka. Plac Resursy Kupiec-
kiej 28. Kupuje masło solone w każdej ilości.

Mebie do sprzedania tanio, mało używane
garnitur do salonu orzechowy, rzeźbiony,
kredens i szafy rozbiebane ozdobne, wie-
deńskie, tremo czarne i orzechowe, garni-
tur cały kryty, 2-e biblioteczki, regulator,
stoliki do kart konsolkowe, szafki do bie-
lizny, lustra, szeslong, stół jadalny z krze-
slami, franki i biuro. Chmielna № 52, mie-
szkania № 8, wprost komory. 4087

Mebie: garnitur orzechowy rzeźbiony, sza-
fy rozbiebane, garnitur francuski, kre-
dens, konsolki do kart, stół jadalny, stolik
do samowara, szeslong, biuro, toaleta dam-
ska, łóżko, umywalka, nocne szafeczki,
szafka do bielizny, lustra, tremo z marmu-
rem, lampy, regulator, franki, tanio do
sprzedania. Twarda № 6, w pałacyku na
lewo, mieszkania № 41. 4107

Pianino nowe za przystępną cenę do sprze-
dania. C. Fiedler, ul. Marszałkowska 71.

Portepiany nowe, 6-szprejcowe, używa-
ne, pianino nowe czarne do sprzedania,
reperacje i strojenia przyjmuje fabryka for-
tepianów, Karwowski i Syn. Nowolipie 16.

Mebie bardzo tanio do zbycia: sofa, ko-
zetka, foteliki, biurko męzkie, umywal-
ka, szafka nocna, stolik do kart, łóżko, eta-
żerka i lampa wisząca. Widok № 2, 1-szy
dom od rogu Brackiej, w oficynie, 2-gie pię-
tro, mieszkania № 9. 512

Lustra wielkie w czarnych ramach, gar-
niture czarne, garnitur do buduaru, kre-
dens, stół, krzesła, stolik do samowara, oto-
manka, dwie szafy, szafki do bielizny, ko-
moda, łóżko, umywalka, toaleta, biurko, sze-
slong, dwa stoliki do kart, stolik damski
do szycia, obrazy, kolumny, lampy, żyran-
dol, kandelabry, są do zbycia tanio. Sienna
№ 3, mieszkania 4. 4090

